

ΣΕΒ δελτίο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχος 596
Μάιος 2001

ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

στην Ετήσια Συνέλευση
των Μελών του Συνδέσμου
Ελληνικών Βιομηχανιών

Η φετινή Ετήσια Συνέλευση

Ο ΣΕΒ αποτέλεσε, για μία ακόμη χρονιά, ευκαιρία για να τεθούν και να συζητηθούν τα προβλήματα της ελληνικής Οικονομίας. Ο θόρυβος, που δημιουργήθηκε μετά, δυσχέρανε ίσως την ψύχραιμη ανάλυση των προτάσεων που διατυπώθηκαν. Γι' αυτό η παρούσα έκδοση μπορεί να αποδειχθεί ωφέλιμη, καθώς συγκεντρώνει όλες τις τοποθετήσεις και ομιλίες που έγιναν στη διάρκεια της Συνέλευσης.

Από την πλευρά του ο ΣΕΒ επανέλαβε για μία ακόμη φορά με έμφαση τη βασική θέση που διατρέπει όλες τις προτάσεις του τον τελευταίο χρόνο και η οποία συνοψίζεται στα ακόλουθα: Η ένταξη στην ΟΝΕ ήταν ένα σημαντικό επίτευγμα που σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στην οικονομική πολιτική που ασκήθηκε τα τελευταία χρόνια. Από την πλευρά του ο ιδιωτικός τομέας ανταποκρίθηκε στη βελτίωση των μακροοικονομικών συνθηκών και με την έντονη δραστηριοποίησή του συνέβαλε αποφασιστικά στην επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Τώρα, εκείνο που χρειάζεται η ελληνική Οικονομία είναι ταχύτεροι ρυθμοί, υπέρβαση των καθυστερήσεων και μία πολιτική με κύριο στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας που θα φέρει πιο κοντά την πραγματική σύγκλιση. Με βάση αυτή τη συλλογιστική ο ΣΕΒ θεωρεί ότι είναι απολύτως αναγκαίο να επισημαίνονται οι καθυστερήσεις και τα λάθη χωρίς βέβαια να μηδενίζονται τα επιτεύγματα. Και εκτιμά ότι στις παρούσες συνθήκες απαιτείται εντονότερη δραστηριοποίηση της οικονομικής πολιτικής.

Αυτή η βασική θέση διατυπώθηκε και στην Ετήσια Συνέλευση: Επισημάνθηκε έτσι ότι οι ευνοϊκές συνθήκες που δημιουργεί η ένταξη στην ευρωζώνη δίνουν στη χώρα τη δυνατότητα να κάνει τις αναγκαίες αλλαγές που δεν μπορούσε να κάνει στο παρελθόν. Και τονίστηκε ιδιαίτερα ότι υστερούμε και πρέπει να προχωρήσουμε ταχύτερα σε κρίσιμους τομείς όπως: η απασχόληση και η ανεργία, η εκπαίδευση και η κατάρτιση, η λειτουργία του Δημόσιου τομέα, η προσέλκυση ξένων επενδύσεων και η ανταγωνιστικότητα. Κανένας βεβαίως δεν θα μπορούσε να διαφωνήσει ότι, παρά την πρόοδο που έχει συντελεσθεί στους τομείς αυτούς, πρέπει ακόμη να γίνουν πολλά. Για να ξεπερασθούν τα σημερινά προβλήματα και να αποφευχθεί το ενδεχόμενο οπισθοδρόμησης πρέπει να αρχίσει να εφαρμόζεται μία οικονομική πολιτική που θα μετατρέψει το όραμα της πραγματικής σύγκλισης σε ποσοτικούς στόχους και συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα και για να πετύχει μια τέτοια πολιτική πρέπει να πείσει την κοινωνία για την αναγκαιότητά της, όπως έπεισε η πολιτική της ονομαστικής σύγκλισης. Γι' αυτό και πέτυχε.

Οι τρποθετήσεις αυτές συνοψίζουν τη βασική θέση του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας ότι πρέπει να εκμεταλλευθούμε την ιστορική ευκαιρία της ΟΝΕ και να προχωρήσουμε σε μία νέα περίοδο οικονομικής ανάπτυξης. Η θέση αυτή εκφράσθηκε στην ετήσια Συνέλευση του ΣΕΒ με απόλυτη σαφήνεια που δεν αφήνει κανένα περιθώριο για παρερμηνείες. ♦

ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ

Λεπτομέρειες στη σελίδα 4

Η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Πραγματοποιήθηκε στις 30 Μαΐου 2001 η Ετήσια Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ) στο Ξενοδοχείο Χίλτον Αθηνών. Η συνέλευση, όπως κάθε χρόνο, περιελάμβανε δύο χωριστές συνεδριάσεις: – την πρωινή κλειστή συνεδρίαση, στην οποία παρίσταντο μόνον τα μέλη του ΣΕΒ, όπου έγινε ο απολογισμός του έργου της διοίκησης του Συνδέσμου για τον πρώτο χρόνο της διετούς θητείας της, ενώ στο δεύτερο μέρος της Συνέλευσης ο πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστας Καραμανλής, προσκεκλημένος της διοίκησης του Συνδέσμου μίλησε με θέμα τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας – την απογευματινή ανοικτή συνεδρίαση, την οποία ετίμησε με την παρουσία του ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος, ενώ χαιρετισμό προς τους συνέδρους απηύθυνε ο πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης. Στην ανοικτή συνεδρίαση της Συνέλευσης του ΣΕΒ μίλησαν, επίσης, ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ΣΕΒ κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου και ο πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΣΕΒ κ. Λευτέρης Αντωνακόπουλος. Οι εργασίες της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ έκλεισαν με δεξίωση, την οποία παρέθεσε η διοίκηση του Συνδέσμου στους πολυπληθείς προσκεκλημένους της.

Πρωινή Συνεδρίαση

Οι εργασίες της πρωινής κλειστής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης των μελών του ΣΕΒ άρχισε με τη διαδικασία εγκατάστασης του προέδρου της Συνέλευσης κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου, ο οποίος απηύθυνε συντομο χαιρετισμό προς τους συνέδρους. Στη συνέχεια χαιρετισμό προς τη Συνέλευση του ΣΕΒ απηύθυνε ο αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργοδοτών και Βιομηχανών Κυπρου (ΟΕΒΚ) κ. Βύρων Κρανιδιώτης.

Τον απολογισμό της διοίκησης για την περίοδο 2000-2001 έκανε ο πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Λευτέρης Αντωνακόπουλος και στη συνέχεια ακολούθησε συζήτηση και ψηφοφορία για την έγκριση των πεπραγμένων του πρώτου χρόνου της θητείας της διοίκησης του Συνδέσμου. Οι εργασίες της πρωινής κλειστής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ τερμάτισαν με ομιλία του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστα Καραμανλή με θέμα: «Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας».

Το προεδρείο της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ. Στο κέντρο ο πρόεδρος κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος πλαισιούμενος από τον αντιπρόεδρο του ΣΕΒ κ. Νίκο Αναλυτή και τον πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΣΕΒ κ. Λευτέρη Αντωνακόπουλο.

Η εισηγητική ομιλία του προέδρου της Συνέλευσης

Ολοκλήρω το κείμενο της εισηγητικής ομιλίας του προέδρου της Συνέλευσης κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου στην πρωινή συνεδρίαση της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ έχει ως ακολούθως :

Κυρίες και Κύριοι Συναδελφοί,

Σήμερα, ένα χρόνο μετά την εκλογή μας, έχουμε την ευκαιρία να επικοινωνήσουμε πάλι με το κυρίαρχο σώμα του ΣΕΒ, να μοιραστούμε τους προβληματισμούς μας με εκείνους των μελών και να χαραξουμε τις κατευθύνσεις της δράσης μας στον χρόνο που ερχεται.

Μιλώντας περυσί στη Συνέλευση είχα διακηρύξει την πίστη μου στον πολύ σημαντικό ηγετικό ρόλο που έχει να παίξει ο ΣΕΒ, ιδιαίτερα στην περίοδο αυτή που απαιτούνται βαθιές αλλαγές σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Και είχα εκφράσει την πεποίθησή μου ότι ο ΣΕΒ μπορεί να το κάνει, κινητοποιώντας όλες τις ζωτικές δυνάμεις που συγκεντρώνονται στους κόλπους του και στον επιχειρηματικό κόσμο γενικότερα. Προς αυτή την κατεύθυνση κάναμε βήματα, ίσως όχι αρκετά, πιστεύω όμως ότι τελικά ενισχύσαμε την παρουσία αυτών των ζωτικών δυνάμεων και ενδυναμώσαμε την αποτελεσματικότητα του Συνδέσμου.

Για τις δραστηριότητες του ΣΕΒ στη διάρκεια του έτους θα σας μιλήσει σε λίγο ο πρόεδρος κ. Λευτέρης Αντωνοκόπουλος. Από τη δική μου πλευρά θα ήθελα να σταθώ σύντομα στις γενικότερες επιδιώξεις μας μέσα στις νέες συνθήκες που ζούμε ήδη.

Σήμερα η ελληνική κοινωνία έχει έναν κυρίαρχο στόχο : να συγκλίνει με τις άλλες χώρες της Ευρώπης,

να προσεγγίσει το εισόδημα τους και να εξασφαλίσει απασχόληση και κοινωνική συνοχή. Αυτή όμως η γενική διατύπωση, στην οποία αλλωστε όλοι συμφωνούν, δεν αρκεί. Για να προσεγγίσουμε τον στόχο πρέπει να τον αναλύσουμε σε συγκεκριμένες, επιμέρους επιδιώξεις και, κυρίως, να καταδείξουμε πώς θα φτάσουμε εκεί.

Εμείς πιστεύουμε ότι κύριο όχημα που μπορεί να μας οδηγήσει στην πραγματική σύγκλιση είναι η **συνεχής ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας**. Αυτή είναι η βασική θέση που υποστηρίξαμε και πάνω σ' αυτήν χτίσαμε όλες τις παρεμβάσεις του ΣΕΒ. Δεν αμφισβητούμε ασφαλώς το γεγονός ότι η ευθύνη για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας ανήκει στην κάθε μια επιχείρηση ξεχωριστά. Και είναι βεβαίο ότι θα πετύχουν εκείνες που παρακολουθούν από κοντά τις εξελίξεις, προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους και καινοτομούν. Αυτό ισχύει για όλους μας που πρέπει να ενστερνισθούμε το ήθος του ανταγωνισμού και να εγκαταλείψουμε οριστικά προστατευτικές νοοτροπίες του παρελθόντος.

Όμως οι επιχειρήσεις δεν λειτουργούν στο κενό : Η ικανότητά τους να ανταποκριθούν με επάρκεια στον ανταγωνισμό καθορίζεται, σε μεγάλο βαθμό, και από το περιβάλλον μέσα στο οποίο κινούνται. Και δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι, παρά τις μεγάλες προόδους που έχουν σημειωθεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας και παρα τη βελτίωση των μακροοικονομικών συνθηκών που επέφερε η ονομαστική σύγκλιση και η ενταξη στη ζώνη του ευρώ, **οι συνθήκες που επικρατούν στην Ελλάδα σήμερα όχι μόνο δεν ενθαρρύνουν τις επιχειρήσεις αλλά αντίθετα θέτουν σοβαρούς φραγμούς στην προσπάθειά τους να γίνουν πιο ανταγωνιστικές**. Γι' αυτό, εκείνο στο οποίο επιμενίναμε όλη αυτή την περίοδο και θα συνεχίσουμε να λέμε με την ίδια έμφαση, είναι ότι χρειαζόμαστε μια **θατιά αλλαγή του αποσπασματικού τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζεται**

Στιγμιότυπο από τις εργασίες της Ετήσιας Συνέλευσης των μελών του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών. Γενική άποψη από την πρωινή κλειστή συνεδρίαση όπου έγινε ο απολογισμός των δραστηριοτήτων της διοίκησης του Συνδέσμου.

μέχρι σήμερα το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας. Χρειάζεται μια συνολική προσέγγιση που σημαίνει ότι η οικονομική πολιτική, που θέτει την ανταγωνιστικότητα υψηλά στην κλίμακα των προτεραιοτήτων, πρέπει να συνεκτιμά όλους τους παράγοντες που την επηρεάζουν. Επειδή δε η ανταγωνιστικότητα εξαρτάται από πλήθος παραγόντων, οι αποφάσεις της οικονομικής πολιτικής σε όλους τους τομείς θα πρέπει να κρίνονται με βάση τις επιπτώσεις που θα έχουν στην ανταγωνιστικότητα. Έτσι, η ανταγωνιστικότητα θα έπρεπε να αποτελεί κριτήριο για τη φορολογική πολιτική, για τις διαρθρωτικές αλλαγές, για την αναμόρφωση του κράτους, για τις εργασιακές σχέσεις, αλλά και για το ασφαλιστικό.

Αυτό όμως δεν έγινε, με αποτέλεσμα σήμερα, ένα χρόνο μετά την ένταξη στη ζώνη του ευρώ, η οικονομική πολιτική να βρίσκεται σε αμηχανία και να διολισθαίνει στη λογική του πολιτικού κόστους, όπως φάνηκε και στην πρόσφατη πρωτοβουλία για το ασφαλιστικό.

Με τέτοια λογική όμως δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το μέλλον. Εκείνο που απαιτείται σήμερα είναι **γνώση των προβλημάτων, σαφής γραμμή πλεύσης, αποφασιστικότητα στην εφαρμογή των ενδεχόμενων λύσεων**. Με άλλα λόγια πρέπει να ξέρουμε πού πάμε, πώς θα φτάσουμε εκεί και ποιές θα είναι οι συνέπειες, αν ακολουθήσουμε άλλους δρόμους. Πρέπει να αποφασίσουμε για τις βασικές μας επιλογές και να αναλάβουμε ο καθένας το μερίδιο της ευθύνης που οι επιλογές αυτές επιβάλλουν. Να εκτιμήσουμε το μακροχρόνιο όφελος και να το συγκρίνουμε με ενδεχόμενες βραχυχρόνιες απώλειες. Να σταθμίσουμε το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου έναντι προβλημάτων που πιθανώς αντιμετωπίζουν κάποιες ομάδες και να βρούμε τρόπους να τα εξετάσουμε.

Ο ΣΕΒ ως υπεύθυνη ηγετική οργάνωση του επιχειρηματικού κόσμου έχει καθήκον να μεταφέρει τις αλήθειες αυτές σε ολόκληρη την κοινωνία. Κατά πρώτο λόγο στα μέλη του και σε όλες τις επιχειρήσεις. Γιατί και αυτές πρέπει να απομακρυνθούν από τη λογική του βραχυχρόνιου κέρδους και να σταθμίσουν την παρουσία τους σε μια μακροχρονιότερη προοπτική μιας κοινωνίας που αλλάζει και θέτει νέα καθήκοντα και ευθύνες για όλους. Είχα μιλήσει πέρυσι για την κοινωνική ευθύνη των επιχειρήσεων και τον ρόλο που πρέπει να παίξουμε στο κρίσιμο αυτό ζήτημα. Υλοποιώντας αυτή την πρόταση ο ΣΕΒ, σε συνεργασία με άλλους φορείς, πρωτοστάτησε στη δημιουργία του Ελληνικού Δικτύου Επιχειρήσεων για την Κοινωνική Συνοχή. Σκοπός του Δικτύου είναι να προωθεί την έννοια της κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων και να προάγει την ιδέα της κοινωνικής συνοχής μέσα από την ανάδειξη και αξιοποίηση «καλών πρακτικών». Ο ΣΕΒ θα συνεχίσει να στηρίζει

ένθερμα τις δραστηριότητες του Δικτύου και, παράλληλα, θα επιδιώξει να διευρύνει τον κύκλο των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται με κοινωνική ευθύνη αναδεικνύοντας τα έργα τους.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Η επίτευξη των κριτηρίων της ονομαστικής σύγκλισης και η ένταξη της χώρας στην ευρωζώνη δίνει στην ελληνική οικονομία μια ιστορική ευκαιρία να προχωρήσει τώρα σε ριζική αλλαγή του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί και να προσεγγίσει τις άλλες χώρες της Ε.Ε. Η Κυβέρνηση όμως δείχνει τη στιγμή αυτή ότι δεν μπορεί να εκμεταλλευθεί και να αξιοποιήσει δημιουργικά την ευκαιρία αυτή. Είναι καθήκον των ζωντανών δυνάμεων της οικονομίας να αναλάβουν πρωτοβουλίες για να καλύψουν το κενό. Οι δυνάμεις αυτές μπορούν να ξεκινήσουν έναν ευρύτερο διάλογο για την αποσαφήνιση των στόχων μας, την εκτίμηση των δυνατοτήτων μας, τις προτεραιότητες και τις ανάγκες. Σ' αυτό τον διευρυμένο διάλογο των κοινωνικών εταίρων θα μπορέσουμε, πιστεύω, να καταλήξουμε σε δημιουργικές προτάσεις για την προώθηση των αλλαγών που χρειάζεται σήμερα η ελληνική οικονομία και κοινωνία. Για να φέρουμε σε πέρας αυτό το δύσκολο έργο χρειαζόμαστε την ακόμη πιο ενεργό συμπαράσταση όλων των μελών μας.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ο ΣΕΒ σε νέα διεύθυνση

Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών,
λόγω της ανακαινίσεως επί ένα έτος
του διατηρητέου του κτιρίου, της οδού Ξενοφάντος,
μετακομίζει στην παρακάτω διεύθυνση:

**Λεωφ. Κωνσταντινουπόλεως 373 & Αγίου Μελετίου
Τ.Κ. 104 43 Αθήνα**
(Πλησίον του Σταθμού "Αττική" του Ηλεκτρικού-Μετρό)

ΙΣΧΥΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΙ FAX

Η Διοίκηση και η Υπηρεσία του ΣΕΒ θα λειτουργούν
στη νέα διεύθυνση από τη **Δευτέρα 25 Ιουνίου 2001**.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Οι εργασίες της Ετήσιας Συνέλευσης των μελών του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών συνεχίστηκαν με τον απολογισμό των δραστηριοτήτων της διοίκησης του Συνδέσμου για την περίοδο Μαΐου 2000 - Μαΐου 2001 από τον πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΣΕΒ κ. Λεωτέρη Αντωνακόπουλο. Αναλυτικότερα ο κ. Αντωνακόπουλος επισήμανε τα ακόλουθα :

Συμπληρώνεται σήμερα ένας χρόνος από την εκλογή μας στο Δ.Σ. του ΣΕΒ. Στην περίοδο αυτή πολλά έχουν αλλάξει στο περιβάλλον μέσα στο οποίο ασκείται η επιχειρηματική δραστηριότητα στη χώρα μας. Το πρώτο καθοριστικό γεγονός είναι ασφαλώς η ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ. Όλοι, βεβαίως, περιμέναμε ότι η οριστικοποίηση της ένταξης θα βελτιώνει ριζικά το κλίμα και θα έδινε νέα ώθηση στην οικονομία. Αυτό όμως δεν συνέβη. Αντίθετα, μετά την οριστική απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής, όχι μόνο δεν υπήρξε αναζωογόνηση της οικονομικής πολιτικής και ταχύτεροι ρυθμοί εφαρμογής των αποφάσεων, αλλά ακόμη μεγαλύτερες καθυστερήσεις.

Ετσι σήμερα, ένα ακριβώς χρόνο από την ένταξη, το βασικό ζητούμενο παραμένει μια οικονομική πολιτική που θα ανταποκρίνεται στις νέες ανάγκες. Δεν θεωρούμε μηδενιστικά ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει. Προσδοκώ υπήρξε σε αρκετούς τομείς, όπως βέβαια υπήρξαν και καθυστερήσεις, και μερικές, ίσως, να οφείλονται σε εξωγενείς παράγοντες. Εκείνο που δεν υπήρξε ήταν μια νέα πνοή, ένα καινούργιο ξεκίνημα.

Το Δ.Σ. του ΣΕΒ, έχοντας συνειδητοποιήσει εγκαίρως την ανάγκη μιας νέας πορείας, αμέσως μετά την εκλογή του, είχε διακηρύξει: «Πρέπει τώρα να επιταχύνουμε το βήμα μας, να καλύψουμε τις καθυστερήσεις και να θέσουμε τις βάσεις για ακόμη ταχύτερη ανάπτυξη στο μέλλον». Αυτή ήταν η κατευθυντήρια γραμμή των δραστηριοτήτων μας, αυτό επιδιώξαμε να προωθήσουμε στη διάρκεια του χρόνου, αυτό θα επιδιώξουμε και στο υπόλοιπο της θητείας μας.

Στον Απολογισμό, που σας έχει διανεμηθεί, περιγράφονται αναλυτικά οι δραστηριότητες του ΣΕΒ τον χρόνο αυτό. Από την πλευρά μου θα ήθελα να σταθώ σε μερικά κρίσιμα ζητήματα που μας απασχόλησαν. Πιστεύω ότι ουσία κάθε απολογισμού είναι ο βαθμός προσεγγίσης των στόχων που θέτεις. Με βάση αυτή τη λογική εκτιμώ ότι στον ένα χρόνο που πέρασε η δραστηριότητα του ΣΕΒ ήταν επιτυχής, καθώς προωθήθηκαν σημαντικά οι στόχοι που ενέκρινε η περυσινή Ετήσια Συνέλευση.

Συγκεκριμένα: Όσον αφορά πρώτον τα **Μέλη** δύο ήταν οι κυριοί στόχοι που είχαμε θέσει. Να ενθαρρυνθεί η

συμμετοχή τους στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων του ΣΕΒ και να βελτιωθούν οι Υπηρεσίες που παρέχει ο ΣΕΒ προς αυτά. Γι' αυτό επιδιώξαμε και πετύχαμε :

- Την ανανέωση της λειτουργίας του Γενικού Συμβουλίου με μεγαλύτερη συμμετοχή των μελών, διεύρυνση των θεμάτων που συζητούνται και την παρουσία πολιτικών ή άλλων θεσμικών εκπροσώπων σ' αυτά.

- Την ενίσχυση του θεσμού των Ανοιχτών Συναντήσεων Μελών, με διεύρυνση του αριθμού των συμμετεχόντων και των θεμάτων που εξετάστηκαν.

- Τη βελτίωση της λειτουργίας των Ομάδων Εργασίας με τη συμμετοχή σ' αυτές στελεχών με γνώση και εμπειρία. Σήμερα στον ΣΕΒ λειτουργούν, με την ενεργό συμμετοχή μελών, 16 ομάδες εργασίας που ασχολούνται με θέματα, όπως Φορολογία, Ανταγωνισμός, Αγορές, Ευρώ, Ενέργεια, Γεωργία, Περιβάλλον, Ασφαλιστικά, Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις κ.λπ.

- Τη συμμετοχή μελών στις διάφορες επιτροπές που εκπροσωπείται ο ΣΕΒ, οι οποίες ξεπερνούν τις 50. Η συμμετοχή αυτή ωφέλησε τόσο τον ΣΕΒ, ο οποίος εκπροσωπείται στις επιτροπές, όσο και τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις, οι οποίες θρέθηκαν κοντά σε προβλήματα που τις αφορούν άμεσα.

Για τη βελτίωση των υπηρεσιών προς τα Μέλη, πέραν των τακτικών δραστηριοτήτων ενημέρωσης και

παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών, θα πρέπει να επισημάνουμε τη μεγάλη προσπάθεια για την πολυπλευρή ενημέρωση των επιχειρήσεων για την εισαγωγή του ευρώ και την ίδρυση της «Ενώσης Εισηγμένων Εταιρειών Χρηματιστηρίου Αθηνών».

Τελος, όπως είχαμε προγραμματίσει, πετύχαμε τη διευρυνση της εκπροσώπησης του ΣΕΒ με την εισδοχή νέων σημαντικών μελών.

Η προώθηση της συνεργασίας και της επικοινωνίας με τα μέλη μας ήταν ένα από τα κύρια μεληματα της διοίκησης. Γι' αυτό επιδιώκουμε κατ' αρχάς τη διευρυνση της ηλεκτρονικής επικοινωνίας, που έχει ήδη αρχίσει, και εμπλουτίσαμε την ιστοσελίδα μας. Εξάλλου, για να διαμορφώσουμε μια ρεαλιστική εικόνα για το πώς βλέπουν τον ΣΕΒ τα μέλη του και ποιές είναι οι συγκεκριμένες προσδοκίες τους από εμάς, αναθέσαμε τη διεξαγωγή μιας ειδικής έρευνας. Τα αποτελέσματα της έρευνας αποτελούν πολύτιμο βοήθημα στην προσπάθεια που έχουμε μπροστά μας για καλύτερη εκπροσώπηση των μελών μας.

Η έρευνα αυτή, η οποία έγινε με τη βοήθεια των εταιρειών Centrum και BPM και πήρε ως δείγμα εκπροσώπους εταιρειών-μελών και μη μελών του ΣΕΒ – 100 από κάθε τομέα σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη – μας έδωσε μόλις χθες αποτελέσματα από τον τομέα των μελών, τα οποία βέβαια χρειάζονται περαιτέρω επεξεργασία. Ενδεικτικά θα αναφερθούμε σε μερικά στο τέλος της ομιλίας μου. Μέχρι τέλος Ιουνίου που θα έχει ολοκληρωθεί η έρευνα και με τις ενδείξεις από τα μη μέλη, θα σας την κοινοποιήσουμε, καθώς επίσης και τα συγκεκριμένα μέτρα που θα πάρουμε ως αποτέλεσμα αυτής της έρευνας.

* * *

Οι προτεραιότητες που θέσαμε, όσον αφορά την **πολιτική μας απέναντι στο Κράτος**, ήταν να συμβάλουμε στην ταχύτερη προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών, στη δημιουργία συνθηκών που θα επιτρέψουν τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας για όλες τις επιχειρήσεις και στη βέλτιστη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων. Θα πρέπει, βέβαια, να σημειωθεί ότι αυτά τα κρισημα για το μέλλον της επιχείρησης ζητήματα αποτελούν τα κατ' εξοχήν αντικείμενα της οικονομικής πολιτικής και σε κάποια απ' αυτά παρατηρήθηκαν οι μεγαλύτερες καθυστερήσεις (ιδιωτικοποιήσεις, αναμόρφωση της Δημόσιας διοίκησης), στις οποίες έχω ήδη αναφερθεί.

Από την άλλη πλευρά, όμως, θα πρέπει να σημειώσουμε τις **θετικές εξελίξεις** στις οποίες η συμβολή του ΣΕΒ υπήρξε καθοριστική:

- Η διαμόρφωση του Γ' ΚΠΣ και ο σχεδιασμός του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα και Ανάπτυξη».

- Η απλοποίηση και συντόμευση των διαδικασιών για έναρξη επιχειρήσεων.

- Η κατάργηση από 1.1.2001 του ΕΦΤΕ, η οποία αποτελούσε πάγιο αίτημα του ΣΕΒ.

- Η αρχή απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας.

- Η δρομολόγηση της αναμόρφωσης του Π.Δ. 84/84, στην οποία ο ΣΕΒ θα λάβει ενεργό μέρος σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Αττικής και Πειραιώς.

Μια ακόμη δραστηριότητα που πρέπει να επισημάνω είναι η μεγάλη προσπάθεια που καταβάλαμε για την **ομαλή μετάβαση στο ευρώ**, με συνεχείς παρεμβάσεις στα αρμόδια υπουργεία και ενημερωτικές εκδηλώσεις. Συγκεκριμένα, ο ΣΕΒ αφού συνέλεξε τις παρατηρήσεις και υποδείξεις των επιχειρήσεων στο σχέδιο νόμου για την εισαγωγή του ευρώ, τις επεξεργάστηκε και υπέβαλε τις προτάσεις του στα συναρμόδια υπουργεία. Μεγάλο μέρος των προτάσεων του ΣΕΒ υιοθετήθηκαν στην τελική μορφή του νόμου. Εξάλλου, οι δυο Ημερίδες, που οργανώθηκαν για την ενημέρωση των επιχειρήσεων, εξασφάλισαν μεγάλη συμμετοχή μελών μας και υψηλού επιπέδου εισηγητές, όπως ο αρμόδιος Επίτροπος της Ε.Ε. κ. Pedro Solbes, η UNICE και ο Σύνδεσμος για τη Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Μια άλλη περιοχή, στην οποία στρέψαμε την προσοχή μας, ήταν οι **σχέσεις του εκπαιδευτικού συστήματος με την παραγωγή** και η προσαρμογή του στις νέες συνθήκες. Στον τομέα αυτό, πιστεύω, ότι συμβάλαμε ουσιαστικά με τη διεξαγωγή μιας μεγάλης έρευνας στις επιχειρήσεις, η οποία κατέγραψε τις ανάγκες των επιχειρήσεων για ειδικότητες αιχμής, δεδομένο που μπορεί να αποδειχθεί πολύτιμο στον ανασχεδιασμό των εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Τα αποτελέσματα της έρευνας έχουν ήδη κοινοποιηθεί σε όλους τους αρμόδιους. Εξάλλου, προς την ίδια κατεύθυνση αναλάβαμε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες με στόχο την εισαγωγή της έννοιας της επιχειρηματικότητας στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Εκτιμώντας ότι στη φάση που βρίσκεται σήμερα η ελληνική οικονομία προαπαιτούμενο για πρόοδο είναι η **βελτίωση της ανταγωνιστικότητας**, ο ΣΕΒ αξιολόγησε και έκρινε όλες τις κυβερνητικές αποφάσεις με βάση το κριτήριο της συμβολής τους στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Και επεδίωξε, σε συνεργασία με το υπουργείο Ανάπτυξης, να εντοπίσει τους κυριότερους παράγοντες που επιδρούν στην ανταγωνιστικότητα, με σκοπό τη διαμόρφωση πολιτικών για τη βελτίωσή τους. Η συνεργασία αυτή βρίσκεται εν εξελίξει και ελπίζουμε ότι θα καταλήξει σε χρήσιμα συμπεράσματα.

Κλείνοντας την αναφορά μου στις σχέσεις του ΣΕΒ με το Κράτος, θα πρέπει να τονίσω τη μεγάλη, αφανή πολλές φορές, δουλειά που επιτελείται με τη συμμετο-

χη εκπροσώπων μας σε επιτροπές, ομάδες εργασίας και οργανισμούς του Δημόσιου τομέα, όπου λαμβάνονται αποφάσεις κρίσιμες για όλες τις επιχειρήσεις. Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι ο αριθμός αυτών των οργάνων ξεπερνά τα 50.

Ο κύριος στόχος που θέσαμε για τις **σχέσεις μας με τους κοινωνικούς εταίρους** ήταν να διευρύνουμε και να εμπλουτίσουμε τον κοινωνικό διάλογο. Αυτό το επιδιώξαμε με συνέπεια και το πετύχαμε, ιδιαίτερα στο θέμα της αλλαγής των εργασιακών σχέσεων που ακυρώνουν την αύξηση της απασχόλησης. Εκεί, ενώ ο διάλογος με το υπουργείο Εργασίας ήταν στείρος, ο διάλογος με τη ΓΣΕΕ προχώρησε, και αν μας είχε δοθεί ο χρόνος που από κοινού ζητήσαμε, θα μπορούσε να καταλήξει σε συναινετικές λύσεις, σαφώς καλύτερες απ' αυτές που νομοθέτησε το υπουργείο διακόπτοντας έτσι τον διάλογο.

Εκτιμούμε ότι με τον νόμο που ψηφίσθηκε τελικά η αγορά εργασίας έγινε πιο δύσκαμπτη και το κόστος εργασίας αυξήθηκε, χωρίς να υπάρχουν θετικά αποτελέσματα στην απασχόληση. Η ψήφιση του νόμου δεν θεωρούμε ότι αποτελεί λύση. Γι' αυτό συνεχίσαμε τις παρεμβάσεις μας, με κορύφωση την οργάνωση μιας μεγάλης Ημερίδας για την Απασχόληση, από την οποία προέκυψαν δημιουργικές προτάσεις στηριγμένες και στην εμπειρία διαρθρωτικών αλλαγών στις αγορές εργασίας άλλων χωρών. Στην Ημερίδα, εκτός από μεγάλο αριθμό μελών, συμμετείχε και η Επίτροπος κ. Διαμαντοπούλου, ο κ. Perigot, πρώην Πρόεδρος της UNICE, και ο Πρόεδρος του Εργοδοτικού Συνδέσμου της Ολλανδίας, οι οποίοι μας μετέφεραν τους ευρωπαϊκούς προβληματισμούς.

Την περίοδο αυτή βρίσκεται σε εξάρση το μεγάλο ζήτημα του **Ασφαλιστικού**, στο οποίο θα πρέπει να σταθώ για λίγο, καθώς θα μας απασχολήσει έντονα στο άμεσο μέλλον. Ο ΣΕΒ θα μετέχει στον κοινωνικό διάλογο που θα διεξαχθεί. Πιστεύει όμως ότι ο διάλογος αυτός πρέπει να είναι ευρύς, συνολικός, πλήρης και ισοτιμος και να αποτελέσει την απαρχή των διαδικασιών που πρέπει να ακολουθούνται από εδώ και στο εξής στην προσπάθεια δημιουργίας κοινωνικής συναίνεσης. Και εδώ θα πρέπει να τονίσουμε ότι η αρχική αποτυχία του διαλόγου για το ασφαλιστικό, όπως και του αντίστοιχου για τα εργασιακά, οφείλεται στον τρόπο που μεθοδεύθηκε, όπως έγκαιρα είχαμε επισημάνει και στις δύο περιπτώσεις. Τα λάθη αυτά πρέπει να αποφευχθούν τώρα. Ο διάλογος πρέπει να διεξαχθεί με τρόπο που θα επιτρέψει τη δημιουργική συμμετοχή για την εξεύρεση λύσεων και να μην εξαντληθεί σε στείρα αντιπαράθεση προειλημμένων και αμετακίνητων θέσεων.

Μια άλλη σημαντική περιοχή των δραστηριοτήτων μας ήταν οι **«διεθνείς σχέσεις»** του ΣΕΒ. Εκεί είχαμε θέσει δύο στόχους: *πρώτον*, να προωθήσουμε τη συμμετοχή μας στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και, *δεύτερον*, να διευκολύνουμε την οικονομική συνεργασία με τις γειτονικές χώρες.

Όσον αφορά τον πρώτο στόχο επιδιώξαμε και πετύχαμε την αναβάθμιση της θέσης του ΣΕΒ στην οργανωτική δομή της UNICE. Έτσι, ο κ. Ν. Αναλυτής, αντιπρόεδρος του ΣΕΒ, ανέλαβε τη θέση του αντιπροέδρου της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, ενώ ο ομιλών συμμετείχε στην ομάδα, η οποία εξετάζει τον δρόμο που θα πρέπει να ακολουθήσει η UNICE για να ανταποκριθεί στον ρόλο της στο μέλλον.

Επιδιώξαμε, επίσης, την αύξηση της παρουσίας σε επιτροπές της UNICE, την ενεργό συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την ενίσχυση του Γραφείου των Βρυξελλών με την αποσπασή σ' αυτό στελεχών από επιχείρηση-μέλος μας.

Όσον αφορά τον δεύτερο στόχο, της συνεργασίας με τις άλλες χώρες, εκτός του μεγάλου αριθμού συναντήσεων επιχειρηματικών αντιπροσωπειών που οργάνωσαμε, είτε μόνοι μας, είτε μαζί με άλλες οργανώσεις, όπως το ΕΒΕΑ, θα πρέπει να αναφερθεί ιδιαίτερα η πρόσδος που επετεύχθη στις επαφές μας με την Τουρκική πλευρά, η οποία διευκολύνθηκε με την αποδοχή της υποψηφιότητας της Τουρκίας, ως μέλους της Ε.Ε. Η παρουσία μας, τόσο στα πλαίσια του Συμβουλίου Ελληνοτουρκικής Συνεργασίας όσο και σε σημαντικές εκδηλώσεις της TUSIAD, πιστεύω ότι υπήρξε επωφελής για την ανάπτυξη της οικονομικής συνεργασίας των δύο χωρών.

Για την επιτυχία των γενικότερων στόχων του ΣΕΒ θεωρούμε απαραίτητο τη **σύσφιξη των δεσμών μας** με τις άλλες βιομηχανικές οργανώσεις, πράγμα που επιδιώξαμε και πετύχαμε. Το πρώτο βήμα ήταν η υλοποίηση της περυσινής μας απόφασης για συμμετοχή μελών του ΣΒΒΕ σε διοικητικά όργανα και επιτροπές του ΣΕΒ, και αντίστροφα. Έτσι, ο κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος συμμετέχει στο Δ.Σ. του ΣΒΒΕ ως αντιπρόεδρος και ο κ. Βασίλης Τακάς στο Δ.Σ. του ΣΕΒ επίσης ως αντιπρόεδρος. Πέρυσι είχαμε εκφράσει τη βούλησή μας να ενδυναμώσουμε δραστικά τις σχέσεις μας με όλους τους Συνδέσμους, με τελικό στόχο τη δημιουργία ενός ενιαίου οργάνου που θα περιλαμβάνει όλες τις περιφερειακές οργανώσεις της χώρας. Προς αυτή την κατεύθυνση εργασθήκαμε και θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε, με μεγαλύτερο ζήλο, στο υπόλοιπο της θητείας μας.

Τελειώνοντας τον Απολογισμό αυτό, θα πρέπει να σταθώ και στη μεγάλη προσπάθεια που κατέβαλε ο ΣΕΒ για τη **διάχυση των θέσεών** του στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και την Κοινή Γνώμη. Η σημασία της ενη-

μερωσης γίνεται στις μέρες μας όλο και μεγαλύτερη και οι απαιτήσεις πληθαίνουν. Σ' αυτή την πρόκληση επεχείρησε να απαντήσει ο ΣΕΒ με τις εκδόσεις του, τις συνεντεύξεις μελών της διοίκησης και στελεχών της Υπηρεσίας, τη συμμετοχή του σε δημοσίες εκδηλώσεις και με τη διαμορφωση της σελίδας του στο Διαδίκτυο, η οποία έχει σημαντική ανταπόκριση.

Θα πρέπει τέλος να τονίσουμε ότι στην προσπάθεια που καταβάλλει ο ΣΕΒ στον τομέα της ενημέρωσης συμμετέχουν ενεργά στελέχη της Υπηρεσίας ενημερώνοντας απ' ευθείας τα ΜΜΕ για τα θέματα που χειρίζονται.

Επιδίωξη μας για τον επόμενο χρόνο είναι να συνεχίσουμε τις δραστηριότητες που σας περιεγράψα για να ολοκληρώσουμε τους στόχους που είχαμε θέσει. Τα κυριότερα σημεία αιχμής που θα αναδειχθούν στην περιοχή της οικονομικής πολιτικής, και στα οποία απαιτείται η έντονη παρέμβαση μας, είναι:

Το Ασφαλιστικό : Θα λάβουμε κατ' αρχάς ενεργό μέρος στον διάλογο που εγκαινιάζεται και εκεί θα υποστηρίξουμε τις ακόλουθες βασικές θέσεις:

1. Να υπάρξει μία πλήρης ενημέρωση για τις διαστάσεις και τα δεδομένα του προβλήματος.

2. Η προσφυγή στη φορολογία δεν αποτελεί λύση. Αντίθετα, η φορολογία εργαζομένων και επιχειρήσεων πρέπει να μειωθεί.

3. Πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για αύξηση των πόρων που διατίθενται για το ασφαλιστικό σύστημα με περιορισμό της παραοικονομίας, διευρυνση της φορολογικής βάσης, μείωση της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής και μείωση του κόστους λειτουργίας του συστήματος.

4. Απαιτείται η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος στο σύνολό του, με στόχο τη δημιουργία ενός ευέλικτου συστήματος, που θα δίνει τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να συνταξιοδοτούνται μεταξύ 60 και 67 ετών, το σύστημα να εξασφαλίζει συντάξεις που συνολικά θα κυμαίνονται περί το 80%, του μισθού αλλά και εδώ να αναζητηθούν πιο ευέλικτες ρυθμίσεις.

5. Να διατηρηθεί μεν η κατηγορία των θαρέων και ανθυγιεινών, αλλά να επανεξετασθεί η συμμετοχή ορισμένων κατηγοριών με βάση τα σημερινά δεδομένα.

6. Να υιοθετηθούν επιμέρους ρυθμίσεις κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα, οι οποίες θα θελτίωναν ουσιαστικά τη συνολική απόδοση του συστήματος.

Παράλληλα όμως με τη συμμετοχή μας στον Κοινωνικό Διάλογο, στον οποίο θα υποστηρίξουμε τις θέσεις που σας ανέφερα, πιστεύουμε ότι πρέπει να δώσουμε την ευκαιρία σε όσο το δυνατόν περισσότερες επιχειρή-

σεις να καταθέσουν τους προβληματισμούς τους και τις προτάσεις τους για το ασφαλιστικό. Γι' αυτό σχεδιάζουμε την πραγματοποίηση μιας Ημερίδας για το Ασφαλιστικό, στα πρότυπα του Πανελληνίου Βιομηχανικού Συνεδρίου και της Ημερίδας για την Απασχόληση που εξασφαλίζουν την ευρύτερη δυνατή συμμετοχή των επιχειρήσεων.

Η δημοσιονομική πολιτική και η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος θα αποτελέσει ένα τομέα που οπωσδήποτε θα μας απασχολήσει έντονα. Ηδη ο ΣΕΒ συμμετέχει με εκπροσώπους του στις επιτροπές που μελετούν την αναμόρφωση του συστήματος. Στις επιτροπές αυτές, αλλά και γενικότερα, θα προωθήσουμε τη θέση ότι στις συνθήκες του εντεινόμενου ανταγωνισμού επιβάλλεται η μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης εργαζομένων και επιχειρήσεων, στα πλαίσια ενός φορολογικού συστήματος απλού, κατανοητού και δίκαιου, που θα αποτρέπει εκβιασμούς και πρακτικές αδιαφάνειας και θα ενθαρρύνει τις ξένες επενδύσεις.

Παράλληλα θα δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή και στα ακόλουθα ζητήματα: στην προώθηση των διαδικασιών για την υλοποίηση του Γ' ΚΠΣ, στην απλοποίηση των διαδικασιών και στην άρση των εμποδίων στην ανταγωνιστικότητα.

Όσον αφορά τις άλλες περιοχές δράσης του ΣΕΒ, θα συνεχίσουμε ενέργειες που έχουμε ήδη αρχίσει. Η προσοχή μας θα στραφεί ιδιαίτερα στην περαιτέρω βελτίωση των σχέσεων με τα μέλη μας και στην προώθηση της απόφασης για την κοινή έκφραση των δυνάμεων του επιχειρηματικού κόσμου.

Το τελευταίο ζήτημα στο οποίο πρέπει να αναφερθώ είναι η σχεδιαζόμενη ανακαίνιση του κτιρίου του ΣΕΒ. Η ανακαίνιση που γίνεται εφικτή με τη συνδρομή των μελών μας, θα αρχίσει σε λίγες εβδομάδες και τα γραφεία του ΣΕΒ θα μετεγκατασταθούν προσωρινά σε κτίριο που έχει ήδη μισθωθεί.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Η δραστηριοποίηση συναδέλφων και η συμβολή τους στην πραγματοποίηση των στόχων μας ήταν καθοριστική στον χρόνο που πέρασε. Τους ευχαριστούμε και ελπίζουμε ότι θα διευρύνουμε ακόμη περισσότερο τη συμμετοχή των μελών μας στις δραστηριότητες του ΣΕΒ. Πολύτιμη συμπαράσταση βρήκαμε εξάλλου και στην Υπηρεσία του ΣΕΒ, η οποία δραστηριοποιήθηκε πιο έντονα υιοθετώντας μια νοοτροπία πρωτοβουλίας και ευθύνης έναντι των αποτελεσμάτων. Με τη βοήθεια όλων αυτών πιστεύω ότι επιτελέσαμε ένα θετικό έργο και ότι θα μπορέσουμε να επιτύχουμε ακόμη περισσότερα στο μέλλον. ♦

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Κ. ΒΥΡΩΝΑ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και Κύριοι,

Κατ' αρχήν θα ήθελα να μεταφέρω τους θερμούς συναδελφικούς χαιρετισμούς του Προέδρου της Ομοσπονδίας Εργοδοτών και Βιομηχάνων Κύπρου (ΟΕΒ), κ. Μιχαλάκη Ζιβανάρη, ο οποίος λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν μπόρεσε να βρίσκεται σήμερα μαζί σας. Κατ' αρχήν θα ήθελα να μεταφέρω τους θερμούς συναδελφικούς χαιρετισμούς των Κύπριων επιχειρηματιών, καθώς και ευχές για κάθε επιτυχία στη Γενική Συνέλευση και τις επιχειρηματικές σας επιδιώξεις. Προσωπικά δε, είναι με ιδιαίτερη χαρά που βρίσκομαι εδώ, γιατί η παρουσία μου αντανακλά ευρύτερα τους πολύχρονους στενούς δεσμούς και την πολύμορφη συνεργασία που οι δύο οργανώσεις μας έχουν αναπτύξει.

Η εντυπωσιακή πρόοδος που έχει επιτευχθεί από την αναπτυξιακή πορεία της ελληνικής οικονομίας δεν έμεινε απαρατήρητη. Πιο αξιοσημείωτο άλμα όμως είναι η ενταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η οποία και αποτελεί την απαρχή μιας νέας εποχής σταθερότητας και ανάπτυξης για την Ελλάδα.

Η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, με χαμηλό ρυθμό πληθωρισμού, μείωση του Δημόσιου χρέους, πλεονασματικό προϋπολογισμό και σύγκλιση των επιτοκίων, με τα ισχύοντα στην Ευρώπη, έχει συμβάλει στην άρση των εμποδίων του παρελθόντος και ταυτόχρονα στη διαμόρφωση ισχυρών αναπτυξιακών προοπτικών. Οικονομική σταθερότητα, ταχύρρυθμη ανάπτυξη και σημαντική βελτίωση του οικονομικού κλίματος, συνθέτουν το υπόβαθρο για τη δημιουργία μιας ισχυρής ανταγωνιστικής οικονομίας. Η Ελλάδα σήμερα, μετά από είκοσι χρόνια συμμετοχής – ως πλήρες

μέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει πετύχει πολλά και μπορεί χάρη στην οικονομική της προοδο και την εποικοδομητική της συνεργασία, να συμμετέχει στον εσωτερικό πυρήνα των κρατών-μελών της. Πέραν από την καθαρά οικονομική πτυχή, η αξιοπιστία και η πολιτική επιρροή της – στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης – έχει αυξηθεί σημαντικά, γεγονός που εξυπηρετεί την προώθηση της δίκαιης επίλυσης των εθνικών προβλημάτων που οι χώρες μας, Ελλάδα και Κύπρος, αντιμετωπίζουν.

Σ' ό,τι αφορά το Κυπριακό πρόβλημα, η τουρκοκυπριακή πλευρά συνεχίζει την αδιαλλαξία της, έχοντας σ' αυτό και τη στήριξη και υποκίνηση της Τουρκίας. Παρ' όλο που ο διάλογος υπό την αιγίδα του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για επίλυση του Κυπριακού έχει περιέλθει σε αδιέξοδο, με τη συμπαράσταση της Ελληνικής κυβέρνησης θα ενδυναμώσουμε τις προσπάθειές μας για συνέχισή του. Ποτέ μας δεν ξεχνούμε ότι το δικαίο ήταν και θα συνεχίσει να είναι με το μέρος μας. Αυτό απέδειξε και η πρόσφατη ιστορική απόφαση που εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εναντίον της Τουρκίας για «μαζικές παραβιάσεις» των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μετά την τουρκική εισβολή του 1974.

Η Κύπρος σήμερα πορεύεται σταθερά προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μία πορεία – για την οποία έχουμε επενδύσει και συνεχίζουμε να επενδύουμε στην αμέριστη συμπαράσταση και βοήθεια της Ελλάδας. Από την πλευρά μας πρωταρχική επιδίωξη, στο παρόν στάδιο, είναι η εντατικοποίηση της διαδικασίας εναρμόνισης – ώστε να τηρούνται πιστά τα χρονοδιαγράμματα που έχουν καθορισθεί – για τη δημιουργία των κατάλληλων θεσμικών και διοικητικών δομών.

Μέχρι σήμερα, η Κύπρος έχει κλείσει 21 από τα 29 κεφάλαια του Κοινοτικού κεκτημένου, ενώ θεωρείται πως είναι πολύ πιθανόν μέσα στον Ιούνιο, σε συνάντηση υπουργών Εξωτερικών, να κλείσει και το «δύσκολο» κεφάλαιο του Περιβάλλοντος.

Πιστεύουμε ότι θα είμαστε ετοιμοί, πριν από τον Ιανουάριο του 2003, που είναι η ημερομηνία-στόχος που έχουμε θέσει για πλήρη εναρμόνιση της χώρας μας με την Ενωμένη Ευρώπη.

Παρά τα γενικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κυπριακή οικονομία, παρατηρείται καλύτερευση της δημοσιονομικής κατάστασης με αποτέλεσμα τώρα να πληρούνται τα τρία κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχ, αυτά του δημοσιονομικού ελλείμματος, του Δημόσιου χρέους και του πληθωρισμού. Σκοπός μας είναι να εισάγουμε την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή οικογένεια ως ένα υγιές και ισότιμο μέλος.

Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι με τη συνέχιση αυτών των εντατικών κοινών προσπαθειών – παρά τα πολλαπλά προβλήματα και τις δυσκολίες που παρουσιάζονται στην πορεία – θα επιτύχουμε τελικά τον στόχο να καταστεί η Κύπρος πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριε Πρόεδρε,

Με αυτές τις λίγες σκέψεις, ευχαριστώ και πάλι για την ευκαιρία που μου δώσατε να επικοινωνήσω μαζί σας. Θέλω να εκφράσω για μία ακόμα φορά, τόσο τα αισθήματα ευγνωμοσύνης που μας διακατέχουν, για την αμέριστη βοήθειά σας στον αγώνα που διεξάγουμε αλλά και την ακλόνητη πίστη στην προοδο και προκοπή Ελλάδας και Κύπρου μέσα στον Ευρωπαϊκό χώρο. Ευχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

«Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής Οικονομίας»

Οι εργασίες της πρωινής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ ολοκληρώθηκαν με την ομιλία του προσκεκλημένου προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστα Καραμανλή, η οποία είχε ως θέμα την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Ειδικότερα στην ομιλία του ο κ. Καραμανλής τόνισε τα εξής:

«Δεν είναι σκοπός μου να ασκήσω, στη συνάντησή μας αυτή, καμία κριτική στην Κυβέρνηση. Παρόμοιες, άλλωστε, επισημανσεις ακούω και από την πλευρά σας.

Θέλω να αναφερθώ, κυρίως, στις δικές μας κατευθύνσεις, τους βασικούς πυλώνες της δικής μας πρότασης για την οικονομία.

Βεβαίως, ο σχεδιασμός και ακόμη περισσότερο η εξειδίκευση μιας οικονομικής πολιτικής χρειάζεται:

Πρώτον, συνειδητοποίηση των αδυναμιών, των λανθασμένων επιλογών του παρελθόντος.

Δεύτερον, πλήρη γνώση της κατάστασης που υπάρχει σήμερα.

Τρίτον, εκτίμηση του περιβάλλοντος που διαμορφώνεται στη νέα εποχή, των ευκαιριών, των δυνατοτήτων, των αναγκών της περιόδου που έρχεται.

Μια γενική παρατήρηση:

Είμαστε μόλις λίγους μήνες πριν την εισοδο του «ευρώ» στη ζωή μας. Και όμως είναι κοινή η πεποίθηση ότι η χώρα μας παραμένει ουσιαστικά απροετοίμαστη.

Είμαστε λίγους μήνες μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού. Και όμως, όλες οι βασικές προβλέψεις – ιδίως για την αύξηση του ΑΕΠ, τον πληθωρισμό, τα έσοδα από χρηματιστηριακές συναλλαγές – έχουν διαψευστεί.

Η κριτική μας δικαιώνεται. Οι προτάσεις μας αποδεικνύονται μονοδρομος. Ο χρόνος γίνεται πειστικός. Κάθε ολιγωρία, αναβλητικότητα, απόπειρα μεταθεσης των προβλημάτων συνεπάγεται κόστος, απώλεια ευκαιριών, μείωση των δυνατοτήτων μας στην επόμενη περίοδο.

• Τα προηγούμενα χρόνια επιδιώχθηκε αποκλειστικά και μόνον η ονομαστική σύγκλιση και παραμερίστηκε η πραγματική οικονομία. Υπήρξε ενδιαφέρον για τους δείκτες αλλ' όχι και για τον δυναμισμό της οικονομίας. Σ' όλη την προηγούμενη δετία (βλ. Eurostat), η Ελλάδα ήταν σταθερά στην τελευταία θέση σ' ό,τι αφορά την πραγματική σύγκλιση.

• Βεβαίως, είναι θετικό γεγονός η ένταξη στην ΟΝΕ. Ήταν όμως – σ' ένα μεγάλο βαθμό – αποτέλεσμα:

- μιας ιδιαίτερα ευνοϊκής διεθνούς συγκυρίας,
- των μεγάλων εισροών από τα Κοινοτικά Ταμεία,

- της εκτεταμένης προσφυγής στη λεγόμενη «δημιουργική λογιστική»,
- της εισπρακτικής επιδρομής (με 87 νέες φορολογικές επιβαρύνσεις).

• Αντί για αποκρατικοποιήσεις, έγιναν κάποιες μετοχοποιήσεις. Αντί να υπάρξει άρση των κρατικών μονοπωλίων και απελευθέρωση της αγοράς, υπήρξε εγκλωβισμός σε μια πρακτική εκποίησης δημόσιας περιουσίας για εισπρακτικούς και μόνον λόγους. Αντί για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, υπήρξε φορολογική επιβάρυνση. Αντί για δημοσιονομική εξυγίανση, επιστρατεύτηκε η δημιουργική λογιστική. Τι έγινε στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα; Χαρακτηριστική – αλλά όχι μοναδική – είναι η περίπτωση της Ολυμπιακής. Χάθηκε 1 τρισ. για τον εκσυγχρονισμό της, χάθηκε μια επταετία και σήμερα δεν βρίσκεται αγοραστής.

Παρατηρούμε ακόμη:

• Μια τεράστια καθυστέρηση στην έναρξη των διαδικασιών για την απελευθέρωση των αγορών ενέργειας και τηλεπικοινωνιών.

• Φiasco στον διαγωνισμό για την ιδιωτικοποίηση της ΕΑΒ.

• Αδυναμία στην εξεύρεση στρατηγικού επενδυτή στον ΟΤΕ και στρατηγικού συμμάχου στα ΕΛ.ΠΕ.

• Μια στείρα εμμονή στο κρατικό μονοπώλιο στην Ανωτατή Παιδεία, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να είναι πρώτη μεταξύ των «15» στην εξαγωγή φοιτητών και να χρηματοδοτούμε με το συνάλλαγμα μας τη δημιουργία θέσεων εργασίας στο εξωτερικό.

• Περιορίστηκαν οι δυνατότητες αυτοδύναμης οικονομικής ανάπτυξης.

• Διογκώθηκε η ανεργία.

• Μειώθηκε η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας.

• Διευρύνθηκε το χάσμα στο εμπορικό ισοζύγιο πληρωμών.

• Απονευρώθηκε η παραγωγή.

• Μεταφέρθηκαν προβλήματα του χθες στο σήμερα.

• Επιδεινώθηκαν οι συνθήκες για την προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών.

• Υπάρχει ένα πολύ δυσμενέστερο, σε σχέση με το χθες, οικονομικό κλίμα.

• Έχουν ήδη προκύψει σοβαρά δημοσιονομικά αδιέξοδα, τα οποία διαρκώς εντείνονται.

• Η έκταση της λεγόμενης δημιουργικής λογιστικής υπήρξε τερατώδης.

– Αποκρύπτονται σε ετήσια βάση ελλείμματα που αντιστοιχούν στο 3% του ΑΕΠ. (Ενώ το «επίσημο» δημοσιονομικό έλλειμμα εμφανίζεται στο 0,9% του ΑΕΠ, η τελευταία έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος αναφέρει ότι οι δανειακές ανάγκες της Γενικής Κυβέρνησης είναι στο 4% του ΑΕΠ).

– Κεφαλοποιούνται χρέη και μεταφέρονται 2-3 χρόνια μετά τη λήψη των δανείων!

– Υποχρεώσεις του κράτους στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης των Ασφαλιστικών ταμείων μεταφέρθηκαν σε επομένους προϋπολογισμούς. Αν συνυπολογισθούν τα χρέη των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους, των ασφαλιστικών οργανισμών προς τα νοσοκομεία, το χρέος της Ολυμπιακής, τα χρέη του Δημοσίου στα ταμεία, τότε οδηγούμαστε σ' ένα δεύτερο, κρυφό Δημόσιο χρέος (ύψους περίπου 3,7 τρις.).

– Με προμέτοχα (ουσιαστικά ομόλογα) και προέσοδα καταβάλλεται προσπάθεια να υποκατασταθεί ο δανεισμός. Ουσιαστικά να αλλάξει απλώς όνομα. Φοβούμαι ότι ούτε η Κυβέρνηση ξέρει σε ποιά ακριβώς ύψος βρίσκονται τα κρυφά χρέη που υπάρχουν.

Τα δημοσιονομικά αδιέξοδα ομολογούνται έμπρακτα από την Κυβέρνηση:

• Με την πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία δεν αναγράφονται στον προϋπολογισμό ούτε ως μείωση εσόδων ούτε ως πρόσθετη δαπάνη επιτροφέες φόρων ύψους 1,2 τρις. δρχ.

• Με την πρόσφατη απόφαση για τη μείωση των αμυντικών δαπανών και τη ματαίωση σχεδίων του ΚΥΣΕΑ που καταρτιζόνταν 2,5 χρόνια.

• Μείζον ζήτημα αποτελεί βεβαίως η καθήλωση του χρηματιστηρίου. Για μας οι ευθύνες είναι αδιαμφισβήτητες και εξαιρετικά μεγάλες. Δεν θα επαναλάβω τους λόγους. Είναι καλώς γνωστοί.

• Σοβαρότατο ζήτημα αποτελεί το ασφαλιστικό αλλά και η κατάσταση στον χώρο της υγείας.

• Η γενική κατάσταση αποτυπώνεται και στην **έκταση της παραοικονομίας**, που φαίνεται να ξεπερνά το 1/3 το ΑΕΠ. Οι σχετικές έρευνες αποδίδουν την έκταση του φαινομένου:

– Στο δαιδαλώδες φορολογικό σύστημα που επιβαρύνεται ακόμη περισσότερο από τη βιομηχανία έκδοσης εκατοντάδων φορολογικών εγκυκλίων κάθε χρόνο.

– Την άνιση κατανομή των φορολογικών βαρών και ιδίως την υπερφορολόγηση που ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

– Την ανεπάρκεια των φορολογικών μηχανισμών.

– Την επιδημία διαφθοράς στις δημόσιες υπηρεσίες.

Προχωρώ ευθέως στη διατύπωση της δικής μας προτάσης. **Πρώτα απ' όλα σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό.**

– Στα βασικά αίτια του προβλήματος κυριαρχούν η έκρηξη της ανεργίας, τα εκτεταμένα φαινόμενα μαύρης αγοράς εργασίας και η πρωτόγνωρη έκτασης εισφοροδιαφυγή.

– Υπάρχει παράλληλα κακοδιοίκηση, κατασπατάληση και καταλήστευση.

Η οριστική λύση του προβλήματος βρίσκεται:

Πρώτον, στην επιτάχυνση της ανάπτυξης, που οδηγεί στην τόνωση της απασχόλησης.

Δεύτερον, στην αύξηση του αριθμού των ασφαλισμένων, με την αντιμετώπιση της μαύρης αγοράς εργασίας και την ένταξη των οικονομικών μεταναστών στο σύστημα.

Τρίτον, στη συγκροτημένη πολιτική, για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

– Επειδή ακούγονται διάφορα για νέους φορους, καθιστούμε σαφή τη θέση μας: Κανένας νέος φόρος. Επιμένουμε, παράλληλα, ότι επιβάλλεται:

– Πλήρης εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της περιόδου '90-'92.

– Λειτουργική αναδιάρθρωση των ασφαλιστικών φορέων και εξορθολογισμός της διαχείρισής τους.

– Σταδιακή και κατόπιν διαλογου ενοποίηση συγγενών ταμείων.

– Αποτελεσματική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους.

– Εξυγίανση στον χώρο της υγειονομικής περιθαλψης, που χρηματοδοτείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

– Εξεύρεση ενός μόνιμου μηχανισμού αυτόματης ενίσχυσης των οικονομικών ασθενέστερων συνταξιούχων.

– Αποφασιστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής.

– Εκσυγχρονισμός στην οργάνωση των ταμείων, ταχεία προώθηση της μηχανοργάνωσης.

– Ο δημόσιος χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης, η τριμερής χρηματοδότηση και ο σεβασμός των ορίων ηλικίας απαιτούν κοινή εγγύηση.

Η χώρα χρειάζεται μια νέα οικονομική πολιτική για τη νέα εποχή. Ένα σταθερό και αξιόπιστο επιχειρηματικό περιβάλλον. Μια συγκροτημένη στρατηγική με παραλλήλους αξόνες δράσης. Χρειαζονται νέοι ρυθμοί. Νέα τόλμη. Νέα επιχειρηματικότητα. Νέα δυναμική.

Η Πολιτεία υποχρεούται να στηρίξει το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου. Να ευνοήσει τη νέα επιχειρηματικότητα. Να δημιουργεί γόνιμο έδαφος και ευκρατό κλίμα για την τόνωση των επενδύσεων.

Βασικό στοιχείο στην κατεύθυνση αυτή αποτελούν οι **σχέσεις Πολιτείας – Πολιτικής – Παραγωγικών δυνάμεων**. Οι παραγωγικές δυνάμεις είναι αυτές που σέρνουν το τρένο της ανάπτυξης και φέρνουν τις νέες θέσεις εργασίας. Ο ρόλος του επιχειρηματικού κόσμου ήταν παντοτε καθοριστικής σημασίας στην πορεία της χώρας. Γίνεται όμως ακόμη σημαντικότερος, στη νέα εποχή της παγκοσμιοτητας, της κοινωνίας της πληροφορίας, της Νέας Οικονομίας, της εντός ΟΝΕ εποχής.

Θεωρούμε, λοιπόν, μεζονος σημασίας την αναβαθμίση του επιπέδου και της ποιότητας των σχέσεων του Επιχειρηματικού κόσμου με την Πολιτεία και την Πολιτική. Θέλουμε όχι μόνο την επιτυχία του επιχειρηματικού κόσμου, αλλά και την κοινωνική αναγνώριση της προσφοράς του. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη σταθερών και καθαρών κανόνων, κοινών για όλους. Και η ευθύνη γι' αυτό ανήκει στην Πολιτεία, την Πολιτική. Κάθε άλλη πρακτική (διαπλοκή – διαφθορά – αδιαφάνεια – ευνοιοκρατικές αναθέσεις έργων και προμηθειών) είναι επιζήμια για όλους:

- υπονομεύει τον υγιή ανταγωνισμό.
- ανατρέπει την ισότητα δυνατοτήτων και ευκαιριών.
- αποβαίνει σε βάρος ολοκληρου του επιχειρηματικού κόσμου.
- πλήττει την αναπτυξιακή διαδικασία.
- προκαλεί οικονομικό ακρωτηριασμό.
- συνιστά πρόβλημα Δημοκρατίας.

Η σχέση πολιτικής ηγεσίας και επιχειρηματικού κόσμου πρέπει να βασιζεται στο τριπτυχο ισορροπία – συνεργασία – σταθερότητα.

- **Ισορροπία** με αμοιβαίο σεβασμό ρόλων και ευθυνών.
- **Συνεργασία**, στενή, ανοικτή, ειλικρινής.
- **Σταθερότητα** κανόνων, γνωστών εκ των προτέρων σε όλους, κοινών για όλους.

Στα προταγματα του κυβερνητικού προγράμματός μας κεντρική θέση κατέχει το σχέδιό μας για την επανίδρυση της Δημόσιας διοίκησης. Κύρια στοιχεία:

- Αντιμετώπιση της διαφθορας και επιβολή διαφάνειας σε κάθε σχέση και συναλλαγή του κράτους με τον πολίτη.
- Πάταξη της γραφειοκρατίας και εφαρμογή της αρχής «ένα έγγραφο, ένα γραφείο και τέλος».
- Αξιοκρατία και διαρκής επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού.
- Εκσυγχρονισμός της υλικοτεχνικής υποδομής, ταχεία ολοκλήρωση της μηχανοργάνωσης.

• Εμφαση στον επιτελικό και ελεγκτικό ρόλο της κεντρικής διοίκησης.

- Ουσιαστική ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στις άμεσες προτεραιότητές μας βρίσκονται οι τομείς της **Παιδείας**, της **Έρευνας** και της **Τεχνολογίας**. Να αυξήσουμε τις κρατικές δαπάνες στους τομείς αυτούς. Να σπάσουμε το κρατικό μονοπώλιο στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Να συνδέσουμε την Εκπαίδευση με την αγορά εργασίας και τις ανάγκες της εποχής που έρχεται. Να καλύψουμε χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση το ψηφιακό χάσμα που μας χωρίζει από την υπόλοιπη Ευρώπη. Να προετοιμάσουμε το ανθρωπινό δυναμικό της Πατρίδας μας, για τις ανάγκες της κοινωνίας της πληροφορίας και της Νέας Οικονομίας. Είναι αξιοπροσοχής το γεγονός ότι συνολικά στην πληροφορική οι κενές θέσεις εργασίας στον χρόνο που διανύουμε υπολογίζεται να φτάσουν τις 60.000, ενώ η προσφορά θα μείνει στις 25.000 θέσεις.

Η οικονομία χρειάζεται άμεσα ένα σοκ θετικής μετάλλαξης. Καταλυτικής σημασίας για τον σκοπό αυτό είναι η υλοποίηση μιας γενναίας **φορολογικής μεταρρύθμισης**. Να απλοποιήσουμε το σύστημα. Να βάλουμε τέλος στον κυκεώνα φορολογικών νόμων και εγκυκλίων. Να διαμορφώσουμε σταθερούς κανόνες. Κυρίως όμως να μειώσουμε τους συντελεστές. Μόνον έτσι θα ενισχύσουμε το επενδυτικό κλίμα, την ανταγωνιστικότητα, την παραγωγή, τους ρυθμούς ανάπτυξης. Η αντικειμενικότητα, η καθαρότητα και η σταθερότητα του συστήματος θα πλήξουν την παραοικονομία. Οι χαμηλοί συντελεστές θα ενισχύσουν την πραγματική οικονομία, την αναπτυξιακή διαδικασία, την απασχόληση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα μας έρχεται από τη Γερμανία, όπου μειώθηκε ο φορολογικός συντελεστής των επιχειρήσεων από το 40% στο 25%.

Η πρόκληση της νέας εποχής συμπυκνώνεται στην έννοια **ανταγωνισμός**. Πέρα από τα μέτρα για τη μείωση του κόστους παραγωγής απαιτούνται, χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση, σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές.

• Μία νέα πολιτική αποκρατικοποιήσεων που δεν θα στηρίζεται αποκλειστικά στις μετοχοποιήσεις και το Χρηματιστήριο.

- Κατάργηση των μονοπωλίων του Δημοσίου.
- Άνοιγμα κρίσιμων αγορών στον ανταγωνισμό.
- Άρση των εμποδίων στην ίδρυση νέων επιχειρήσεων.
- Τέλος στους κρατικούς παρεμβατισμούς.
- Δημιουργία συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού σε όλες τις αγορές αγαθών και υπηρεσιών.

Χρειάζονται ακόμη:

- Αποφασιστική στήριξη της νέας επιχειρηματικότητας.
- Ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Αφιέρωση περισσότερων πόρων στις νέες τεχνολογίες.
- Ενίσχυση της αυτοχρηματοδότησης και των μεθόδων παραχώρησης δημοσίων δικαιωμάτων σε τομείς και κλάδους της οικονομίας που η κοινοτική ενίσχυση των έργων υποδομής είναι προκαθορισμένη από το Γ' ΚΠΣ.

• Περιορισμός της ετήσιας αύξησης των δαπανών του κρατους σε ποσοστό που δεν θα υπερβαίνει τον προσδοκώμενο πληθωρισμό.

Παράλληλα, απαιτούνται σοβαρές προσπάθειες σε μια σειρά από καιρίους τομείς, όπως :

– **Η ορθολογική αξιοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων :** Διαφάνεια, αποτελεσματικότητα, να ξεφύγουμε από την κομματική λογική.

– **Η προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων :** Οι καθυστερήσεις είναι μεγάλες και κινδυνεύουμε να πληρώσουμε πολύ περισσότερα. Ήδη οι αρχικές προβλέψεις ανατρέπονται.

– **Τα μεγάλα έργα υποδομής :** Δεν αρκεί να προχωρούν τα έργα. Χρειάζονται ταχύτεροι ρυθμοί. Συμμετοχή όλων, χωρίς αποκλεισμούς.

Μειζονος σημασίας είναι η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας στην υπαίθρο :

• Χρειαζόμαστε μια νέα επιθετική αγροτική πολιτική, ένα από τα βασικά στοιχεία της οποίας πρέπει να είναι η συνεργασία αγροτικού και επιχειρηματικού κόσμου, με σκοπό να δώσουμε έμφαση στην τυποποίηση και τη μεταποίηση.

• Χρειαζόμαστε, παράλληλα, ολοκληρωμένες περιφε-

ρειακές παρεμβάσεις, που θα βασίζονται στην αντιμετώπιση των αντιξοοτήτων και την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, που παρουσιάζει καθεμιά από τις περιφέρειες της χώρας μας.

• Στην προσπάθεια αυτή ιδιαίτερη σημασία αποδίδουμε στη δημιουργία Αναπτυξιακών Οργανισμών Περιφέρειας στους οποίους θα μετέχουν εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των παραγωγικών δυναμικών κάθε περιφέρειας.

– Απομάκρυνση των υπαιτίων.

– Αποκήρυξη των πρακτικών που χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν.

– Διαμόρφωση ολοκληρωμένου και σταθερού θεσμικού πλαισίου.

– Επίσπευση αποκρατικοποιήσεων, διαρθρωτικών αλλαγών.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω για την απόφασή μας να επιδιώξουμε πιο τακτική και πιο ουσιαστική συνεργασία με όλες τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου. Και σήμερα που διαμορφώνουμε τη Νέα Πρόταση για τη Διακυβέρνηση του τόπου και αύριο που θα είμαστε Κυβέρνηση. Οι επισημάνσεις, οι προτάσεις, οι ιδέες σας μας χρειάζονται. ♦

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ (Μάιος 2001)

Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών, εν όψει της Ετήσιας Συνέλευσής του την 30 Μαΐου 2001, κυκλοφόρησε τις παρακάτω εκδόσεις :

α) **ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ – ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2000-2001 :** Πρόκειται για την έκθεση που υποβάλλεται από τη διοίκηση του Συνδέσμου στην Ετήσια Συνέλευση και παρουσιάζει συνοπτικά τα πεπραγμένα του ΣΕΒ κατά το διάστημα από τον Μάιο 2000 έως τον Απρίλιο 2001.

β) **Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2000 (Αθήνα 2001) :** Η έκδοση αυτή αποτελεί τη συνέχεια των ετήσιων αναλύσεων της Ελληνικής Βιομηχανίας που δημοσιεύει ο ΣΕΒ από το 1947.

Στο *πρώτο* κεφάλαιο σκιαγραφείται σε συντομία το Διεθνές και ιδιαίτερα το Ευρωπαϊκό οικονομικό περιβάλλον.

Στο *δεύτερο* κεφάλαιο καταγράφονται οι εκτιμήσεις για το σύνολο της Ελληνικής Οικονομίας κατά το 2000 και οι προβλέψεις του για το 2001.

Στο *τρίτο* κεφάλαιο αναλύεται λεπτομερειακά η πορεία της Ελληνικής Βιομηχανίας το 2000, με ανα-

φορά στην παραγωγή, τις εξαγωγές, την απασχόληση, τις επενδύσεις, τη χρηματοδότηση και τις τιμές.

Η ανασκόπηση συνοδεύεται από Συνοπτικούς Πίνακες, που παρουσιάζουν την εξέλιξη των κυριότερων μεγεθών της Βιομηχανίας τα τελευταία χρόνια.

Στο *τέταρτο* κεφάλαιο δημοσιεύεται, όπως κάθε χρόνο, η λεπτομερής ανάλυση της Κεφαλαιουχικής και Χρηματοδοτικής διάρθρωσης της Βιομηχανίας.

Η ανάλυση στηρίζεται στην ταξινόμηση και την επεξεργασία των ισολογισμών όλων των βιομηχανικών επιχειρήσεων Α.Ε. και Ε.Π.Ε. με μηχανικό εξοπλισμό από 1 εκατομμύριο δρχ. και πάνω, και πραγματοποιείται από την Υπηρεσία Ερευνας και Ανάλυσης του ΣΕΒ με τη συνεργασία του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών. Τα στοιχεία αναφέρονται στο έτος 1999 και αφορούν 5.638 βιομηχανικές επιχειρήσεις που καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της βιομηχανικής δραστηριότητας.

Σε ειδικό **Στατιστικό Παράρτημα** περιλαμβάνονται Αναλυτικοί Πίνακες με τα στοιχεία των Ισολογισμών και των Λογαριασμών «Αποτελέσματα Χρήσης» των 5.638 βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Η έκδοση αυτή πραγματοποιείται με τη συνεργασία του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ).

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΕΒ κ. ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Απογευματινή συνεδρίαση

Με την παρουσία του προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλου και του πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Σημίτη, ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό προς την Ετήσια Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, πραγματοποιήθηκαν το απόγευμα της ίδιας ημέρας, στο ξενοδοχείο Χίλτον οι εργασίες της ανοικτής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ, στις οποίες παρέστησαν πολλά μέλη της Κυβέρνησης, εκπρόσωποι των κομμάτων, παράγοντες της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου, εκπρόσωποι ξένων πρεσβειών και πλήθους επίσημοι προσκεκλημένοι. Η συνεδρίαση άρχισε με προσφώνηση του προέδρου του Δ.Σ. του ΣΕΒ κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου. Ακολούθησαν οι ομιλίες του πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Σημίτη, του υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννου Παπαντωνίου και του προέδρου της Εκτελεστικής Επιτροπής του Συνδέσμου κ. Λευτέρη Αντωνακόπουλου. Ολόκληρα τα κείμενα των ομιλιών αυτών δημοσιεύονται στις επόμενες σελίδες. Οι εργασίες της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ έκλεισαν με δεξίωση που παρέθεσε η διοίκηση του Συνδέσμου στους πολυάριθμους προσκεκλημένους της.

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,
Κύριε Πρωθυπουργέ,
Κυρίες και Κύριοι,

Η ένταξη στην ΟΝΕ είναι αδιαμφισβήτητα ένας ιστορικός σταθμός για την ελληνική κοινωνία, καθώς δημιουργεί σταθερότερο περιβάλλον με χαμηλό πληθωρισμό, αισθητά βελτιωμένη δημοσιονομική κατάσταση και υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Οι ευνοϊκές αυτές συνθήκες δίνουν στη χώρα μας τη δυνατότητα να κάνει πολλές αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές που δεν μπορούσε να κάνει στο παρελθόν και να προχωρήσει έτσι στην πραγματική σύγκλιση.

Η συλλογική προσπάθεια για την επίτευξη των κριτηρίων της ονομαστικής σύγκλισης εξέθρεψε την προσδοκία της ελληνικής κοινωνίας για ταχεία και πραγματική οικονομική σύγκλιση. Πολιτικοί ηγέτες της πατρίδος μας, αλλά και όλοι εμείς, εκπρόσωποι των εργοδοτών και των εργαζομένων, έχουμε υψίστο συλλογικό χρέος να μην διαψεύσουμε αυτή την εύλογη προσδοκία όλων των Ελλήνων. Ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος. Όμως με ρυθμούς ανάπτυξης που υπερβαίνουν μόνο κατά 2% τον μέσο ρυθμό ανάπτυξης των χωρών της Ε.Ε., και εάν μπορέσουμε μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και το τρίτο ΚΠΣ να διατηρήσουμε αυτούς τους ρυθμούς, η πραγματική σύγκλιση θα πραγματοποιηθεί σε είκοσι χρόνια. Η προοπτική της σύγκλισης σε μια εικοσαετία, μπορεί να μας ικανοποιεί;

Η Ελλάδα, ενώ έχει το χαμηλότερο κόστος εργασίας (μετά την Πορτογαλία), δυστυχώς έχει και τη χαμηλότερη παραγωγικότητα, που είναι στο 62% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, το ποσοστό απασχόλησης των ατόμων που βρίσκονται στην πιο δημιουργική περίοδο της ζωής τους (δηλαδή από 25 έως 65 χρονών), είναι μόλις 56% έναντι 63% που είναι ο μέσος όρος στην Ε.Ε. Το ποσοστό της ανεργίας φαίνεται να σταθεροποιείται σε κοινωνικά απαράδεκτα υψηλά και κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες πάνω από τον μέσο όρο των χωρών της ζώνης του ευρώ. Πόσο ικανοποιημένοι μπορούμε να είμαστε με τις επιλογές μας, όταν η κοινωνία μας βιώνει τη μεγάλη ανεργία, κυρίως των νέων και των γυναικών;

Όλοι γνωρίζουμε και επαναλαμβάνουμε ότι για τη μετάβαση στην οικονομία και στην κοινωνία της γνώσης απαιτούνται δεξιότητες πολύ υψηλότερου επιπέδου. Από το σχολείο στην αγορά εργασίας πρέπει να αναζητηθούν νέοι θεσμοί που να διασφαλίζουν πραγματική και συνεχή δια βίου μάθηση πέρα από προκαταλήψεις και ψευδο-διλήμματα (δημόσια ή ιδιωτική εκπαίδευση, πρακτικός ή θεωρητικός προσανατολισμός, την αναγνώριση ή μη ως ανώτατα ιδρύματα των ΤΕΙ). Το Ιρλανδικό θαύμα, που καλό θα ήταν να το μελετούσαμε όλοι πολύ πιο προσεκτικά, βασίστηκε στην προτεραιότητα που δώσανε αφιερώνοντας το μεγαλύτερο μέρος των Ευρωπαϊκών πόρων στην παιδεία, ενώ εμείς προτιμήσαμε τους δρόμους και τις άλλες υποδομές. Πόσοι συνειδητοποιούν ότι επενδύουμε για την παιδεία μόνο 3,5% του ΑΕΠ, λιγότερο από κάθε άλλη Ευρωπαϊκή κοινωνία; Ο μέσος όρος στην Ε.Ε. είναι στο 5,5% και κάποιες χώρες σαν την Ισπανία και τη Δανία επενδύουν άνω του 8%.

Μήπως η αντίληψη για το τί σημαίνει παιδεία και κατάρτιση την εποχή του INTERNET και της παγκοσμιοποίησης παραμένει δυστυχώς θύμα ενός ισοπεδωτικού λαϊκισμού που συνεχίζει να δίνει έμφαση στα τυπικά προσόντα και όχι στη γνώση; Η θλιβερή αλήθεια είναι ότι οι Έλληνες έχουν το μικρότερο ποσοστό συμμετοχής σε διαδικασίες εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλη την Ε.Ε. (Για το 1999 1,2%, όταν ο μέσος κοινοτικός όρος είναι 6-7%) με την Ισπανία, Δανία, Φινλανδία, Ηνωμένο Βασίλειο άνω του 10%). Πότε θα αντιληφθούμε όλοι, κράτος, κόμματα, κοινωνικοί εταίροι και επιχειρήσεις, ότι είμαστε συνυπεύθυνοι για την ενίσχυση του ανθρώπινου κεφαλαίου της χώρας μας και

πρέπει να αφιερώσουμε άμεσα πολύ περισσότερους πόρους στην εκπαίδευση και την κατάρτιση όλου του πληθυσμού;

Η Δημοσία διοίκηση, παρα τις εξαγγελίες και τις προσπάθειες εκσυγχρονισμού της, δεν φαίνεται ακόμη επαρκής για να εκτελέσει με την αποτελεσματικότητα που απαιτεί η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας μας, τη μεταβαση στην οικονομία της αγοράς. Μόνο οι καθυστερήσεις στις ιδιωτικοποιήσεις της Ο.Α. και των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά συνεχίζουν να επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό με τουλάχιστον 100 δις τους τελευταίους 12 μήνες. **Πότε θα αντιληφθεί το Δημόσιο αυτό που είναι τόσο προφανές στον Ιδιωτικό τομέα, το κόστος του χρόνου και των καθυστερήσεων σε όλους τους τομείς;**

Οι αδυναμίες που σας ανεφερα αναδεικνύουν ένα βασικό ζήτημα: την υστέρηση της χώρας στην ανταγωνιστικότητα. Εμείς οι επιχειρηματίες γνωρίζουμε καλά ότι οι κανόνες της αγοράς επιβάλλουν καθημερινά την σε βάθος ανάλυση του ανταγωνισμού και τη συνεχή μέτρηση του αποτελέσματος των ενεργειών μας. Οποιος επιχειρηματίας δεν το κάνει συστηματικά καταστρέφεται και δυστυχώς τέτοια παραδείγματα έχουμε πάρα πολλά στην Ελλάδα και παγκοσμίως.

Πόσοι συνειδητοποιούν ότι η χώρα μας ανταγωνίζεται άλλες για την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων και τη δημιουργία θέσεων εργασίας; Η ανταγωνιστικότητα που εμείς δεν τη μετρούμε την μετρούν άλλοι για μας. Η βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης της Ελλάδος στη διεθνή κατάταξη που απεικονίζεται στις περισσότερες μελέτες οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην επίτευξη των μακροοικονομικών στόχων και την ενταξή μας στην ΟΝΕ. Ο ανταγωνισμός λειτουργεί και εντείνεται συνεχώς. Δεν προσελκύουμε ξένες επενδύσεις. Αντίθετα, πολλές ξένες εταιρείες κλείνουν παραγωγικές μονάδες που λειτουργούσαν στη χώρα μας και δεν φαίνεται να ανησυχούμε. **Δεν θα έπρεπε να μας προβληματίζει, γιατί οι ξένες επενδύσεις προτιμούν την Πολωνία, την Τσεχία, την Ουγγαρία, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία και πολλές άλλες χώρες και όχι την Ελλάδα;**

Ο ΣΕΒ προσπάθησε τη χρονιά που πέρασε να βοηθήσει την κυβέρνηση να συντάξει ένα δικό της πρόγραμμα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης του τόπου μας. Μετά από ένα ολόκληρο χρόνο, κανένας νέος στόχος, καμία στρατηγική απόφαση για την ανταγωνιστικότητα. Εάν είχαμε καθιερώσει, όπως χρόνια τώρα προτείνει ο ΣΕΒ, τη μέτρηση των επιπτώσεων στην ανταγωνιστικότητα της χώρας πριν την ψήφιση κάθε νόμου, πιθανώς να είχαμε αποφυγεί τον τελευταίο νόμο του υπουργείου Εργασίας, με αρνητικές επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων, και πολύ αμφίβολη συμβολή στην απασχόληση. **Μήπως είναι καιρός να συμφωνήσουμε να μετράμε την επίπτωση κάθε νόμου και διοικητικής απόφασης στην ανταγωνιστικότητά μας;**

Αναμφισβήτητα οι αντιδράσεις που προκαλεί στο ευρύτερο κοινό κάθε πρόταση για αλλαγή, οφείλονται στην ανασφάλεια και την αβεβαιότητα. Οι αντιδράσεις αυτές οδηγούν συχνά τις κυβερνήσεις να αναζητούν συμβιβαστικές λύσεις. **Αν δούμε όμως λίγο μακρύτερα πιστεύω ότι θα διαπιστώσουμε ότι πολιτικές που σήμερα μοιάζουν ευκολότερα αποδεκτές, στην πραγματικότητα υπονομεύουν την προοπτική θελτίωσης των εισοδημάτων μας στο μέλλον.** Η λύση βρίσκεται συνεπώς στην κατανόηση απ' όλους όλων των διαστάσεων του προβλήματος. Γι' αυτόν τον λόγο τα περισσότερα και, σίγουρα, τα μεγαλύτερα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε ως υπεύθυνη κοινωνία προαπαιτούν διαφάνεια και καλή ενημέρωση για το πρόβλημα που πρέπει να επιλύσουμε. Πάνω απ' όλα όμως χρειαζόμαστε κοινωνική συναίνεση. Χωρίς κοινωνική συναίνεση, ούτε η παρούσα, ούτε οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση στο μέλλον δεν μπορεί να υλοποιήσει και την καλύτερη τεχνοκρατικά λύση σε πάρα πολλά σοβαρά θέματα, όπως είναι το ασφαλιστικό και η παιδεία.

Πολλές χώρες της Ε.Ε. αντιμετώπιζαν τα ίδια ή παρόμοια προβλήματα με αυτά που καλείται να επιλύσει σήμερα και η Ελλάδα. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, σε χώρες όπως η Ολλανδία, η Ιρλανδία και η Ισπανία, οι κοινωνικοί εταίροι με ή χωρίς τη συμμετοχή της κυβέρνησης, ξεπερνώντας προκαταλήψεις, συντεχνιακές αγκυλώσεις και παλιές πολιτικές συμπεριφορές, κατάρτισαν σύγχρονα «κοινωνικά συμβόλαια». Τα κοινωνικά συμβόλαια αυτά ήταν αποτέλεσμα διαδοχικών πολυετών πειραματισμών πάνω σε νέους θεσμούς για τη δημιουργία κοινωνικής συναίνεσης, που επέτρεψαν στις κοινωνίες αυτές να προβούν σε νέους κοινωνικούς, οικονομικούς και θεσμικούς συμβιβασμούς. Ιρλανδοί, Ολλανδοί και Ισπανοί προώθησαν σύνθετες διαρθρωτικές αλλαγές που απογείωσαν τις οικονομίες τους, περιόρισαν την ανεργία και έβαλαν σε νέες υγιείς βάσεις το συνταξιοδοτικό τους σύστημα. **Πιστεύω λοιπόν ακράδαντα ότι κάτι ανάλογο πρέπει να επιχειρήσουμε και εμείς.**

Κλείνοντας θέλω να σας διαβεβαιώσω πως ο ΣΕΒ θα συμβάλει με όλες του τις δυνάμεις και με γνώμονα το ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον και την πραγματική σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου του κάθε Έλληνα πολίτη στον **διάλογο για ένα εθνικό κοινωνικό συμβόλαιο**. Για την Ελλάδα του 2005. **Ελπίζω να ξεκινήσουμε σύντομα τον εποικοδομητικό αυτό διάλογο με τη συμμετοχή όλων των κοινωνικών εταίρων και όλων των κομμάτων.** Βασική προϋπόθεση ο αλληλοσεβασμός και η αμοιβαία εμπιστοσύνη. Θέλω να πιστεύω πως υπάρχει η αμοιβαία εκτίμηση και ο σεβασμός. Χρειάζεται όμως καιρός για να κτίσουμε και την αμοιβαία εμπιστοσύνη. ♦

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Κυρίες και Κύριοι,

Χαιρετίζω τη σημερινή ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ. Η Συνέλευσή σας δίνει την ευκαιρία να αναφερθώ στην αναπτυξιακή στρατηγική της κυβέρνησης. Η φετινή Γενική Συνέλευση είναι η πρώτη συνέλευση που γίνεται στη νέα εποχή του ευρώ. Μια εποχή με νέες προκλήσεις και νέες απαιτήσεις. Μια εποχή που απαιτεί ευελιξία και προσαρμογή, ιδιαίτερα από τον κόσμο των επιχειρήσεων.

Το ζητούμενο για τις επιχειρήσεις δεν είναι μόνο η προετοιμασία για την υποδοχή του ευρώ σε φυσική μορφή, που θα γίνει σε 7 μήνες, τον Ιανουάριο του 2002.

Το ζητούμενο είναι κυρίως η ανταγωνιστικότητά τους στο νέο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Σε ένα περιβάλλον, όπου η υποτίμηση της δραχμής παύει να αποτελεί εργαλείο προσωρινής θεραπείας μιας πιθανής μείωσης της ανταγωνιστικότητας. Σε ένα περιβάλλον, όπου η αύξηση του ανταγωνισμού έχει γίνει ήδη αισθητή στους διεθνοποιημένους τομείς της οικονομίας, ενώ επεκτείνεται σταδιακά και στους υπόλοιπους τομείς που είναι λιγότερο διεθνοποιημένοι.

Σ' αυτό το περιβάλλον, τα καθοριστικά για την πολιτική μας θέματα δεν αφορούν μόνο τις επιχειρήσεις. Το ζητούμενο για τη χώρα μας είναι πιο σύνθετο: Είναι το πώς η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων θα συμβάλει όχι μόνο σε αυξημένη κερδοφορία, αλλά και σε περισσότερες νέες και ποιοτικές θέσεις εργασίας. Πώς θα μειωθεί η ανεργία. Πώς θα ανυψωθεί το βιοτικό επίπεδο όλων ανεξαιρέτως των Ελλήνων σε σχέση με τον μέσο Ευρωπαίο. Πώς θα προχωρήσουμε την πραγματική, αλλά και την κοινωνική σύγκλιση.

Ο στόχος της πραγματικής και κοινωνικής σύγκλισης σε συνδυασμό με τη νέα θέση της Ελλάδας στην ΟΝΕ αναδεικνύει 3 καίρια θέματα, στα οποία θέλω να σταθώ σήμερα. Τα θέματα αυτά είναι:

1. Πόσο διαφορετικό από το παρελθόν είναι το σημερινό οικονομικό περιβάλλον, στο οποίο καλούμαστε να επιτύχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης;

2. Σε ποιά κατεύθυνση είναι αναγκαίος ο μετασχηματισμός της οικονομίας μας ώστε να μπορέσουμε ως χώρα να σταθούμε δυναμικά μέσα στο διεθνοποιημένο περιβάλλον;

3. Με ποιές πολιτικές ενσωματώνουμε το σύνολο των πολιτών στην αναπτυξιακή μας προσπάθεια;

Πρώτο θέμα: Ποιό είναι το νέο οικονομικό περιβάλλον;

Το θέμα αυτό τίθεται επειδή εδώ και καιρό είδαν το φως της δημοσιότητας αναλύσεις που συγκρίνουν τη σημερινή οικονομική πορεία της χώρας με άλλες προγενέστερες εποχές. Καταλήγουν μάλιστα στο παράδοξο συμπέρασμα, ότι ό,τι είχε γίνει τότε πρέπει να είναι πυξίδα για το σήμερα. Το συμπέρασμα αυτό είναι παράδοξο όχι μόνο για λόγους πολιτικούς, αλλά κυρίως για λόγους οικονομικούς.

Όταν το 1953 η Ελλάδα ξεκίνησε τη συμμετοχή της στο διεθνές νομισματικό σύστημα σταθερών ισοτιμιών του Bretton Woods, κλειδώνοντας τη δραχμή με το δολάριο, η συμμετοχή της αυτή διέφερε κατά πολύ από την ένταξη στη ζώνη του ευρώ του σήμερα.

Σήμερα, αποκτούμε ένα νέο νόμισμα στα πλαίσια μιας κοινής οικονομικής πολιτικής και όχι απλώς μια σταθερή ισοτιμία. Σήμερα, το σημείο εκκίνησης όσον αφορά την ανάπτυξη είναι πολύ υψηλότερο και, κατά συνέπεια, οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης δύσκολα επιτυγχάνονται, όπως το δείχνει το παράδειγμα όλων των ευρωπαϊκών κρατών. Και όμως εμείς τους επιτυγχάνουμε.

Τότε, η χώρα ξεκινούσε από το μηδέν, μετά από μια δεκαετή εμπλοκή σε πολεμικές επιχειρήσεις. Και ένα καρβέλι ψωμί υπό τις συνθήκες αυτές ήταν ανάπτυξη. Η οικονομία τότε λειτουργούσε μέσα σε ένα περιβάλλον περιορισμένου ανταγωνισμού και ενός λεπτομερειακού κανονιστικού πλαισίου. Θα ήταν θετικό αυτό το πλαίσιο για σήμερα; Όχι βέβαια.

Τότε, τα μονοπώλια, ιδιωτικά ή κρατικά, κυριαρχούσαν σε όλους τους σημαντικούς τομείς της οικονομίας, όπως στην αγορά ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, και μεταφορών. Αυτό σήμαινε κακή ποιότητα υπηρεσιών και αυθαιρεσίες στην τιμολόγηση. Σήμαινε εμπόδια στην ανάληψη πρωτοβουλιών για τον εξορθολογισμό της λειτουργίας των επιχειρήσεων και για επενδύσεις.

Τότε, οι αγορές χρήματος και κεφαλαίου ήταν ασφυκτικά περιορισμένες και κάτω από αυστηρή εποπτεία. Τα επιτόκια ήταν προϊόντα διοικητικών αποφάσεων και οι αποταμιευτικοί πόροι κατευθύνονταν σε τομείς της οικονομίας, που δεν ήταν αναγκαστικά οι πιο αποδοτικοί. Οι

ροές των κεφαλαίων προς το εξωτερικό τέλουνταν υπό περιοριστικούς κανόνες.

Τότε, οι ανισορροπίες της αγοράς εργασίας εβρίσκταν διεξοδό μέσα από τη μαζική μετανάστευση, ενώ οι εργατικές διεκδικήσεις περιορίζονταν μέσω της πατερναλιστικής κηδεμονίας του συνδικαλιστικού κινήματος.

Τότε, η πολιτική ήταν επιτηρουμένη γιατί η δημοκρατία λειτουργούσε υπό περιορισμούς.

Δεν μπορούμε, επομένως, σήμερα να συγκρινομαστε με αυτή την εποχή. Γιατί πρέπει να δούμε με ποιές συνθήκες, κοινωνικές και πολιτικές έγιναν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης εφικτοί.

Αλλωστε, σήμερα όλοι αναγνωρίζουμε το αποτέλεσμα της αναπτυξιακής διαδικασίας της εποχής εκείνης. Ήταν η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, η μεγάλη ανισοκατανομή του εισοδήματος αλλά και η αδυναμία της οικονομίας να αντεπεξέλθει σε εξωτερικές οικονομικές διαταραχές. Με το πρώτο ξέσπασμα των πετρελαϊκών ανατιμήσεων η χώρα οδηγήθηκε σε βαθύτατη κρίση.

Τότε, η Ελλάδα αναζητήσε διεξοδό ενισχύοντας τα τείχη του προστατευτισμού και της απομόνωσης. Χρησιμοποίησε το προσωρινό καταφύγιο που παρείχε η διολίσθηση του νομίσματος. Η πορεία αυτή ήταν πορεία απόγνωσης, πορεία που οδηγούσε στην επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου, στην αποκοπή από τις διεθνείς οικονομικές εξελίξεις.

Σήμερα, η Ελλάδα, με τη σταθεροποίηση της οικονομίας, πέτυχε την αναστροφή της πτωτικής πορείας και διασφάλισε τις προϋποθέσεις της μελλοντικής ανάπτυξης. Η ένταξη της στη νομισματική ένωση γίνεται με πλήρως απελευθερωμένες τις αγορές χρήματος, κεφαλαίου, τηλεπικοινωνιών. Έχουμε καταργήσει τα μονοπώλια στις αερομεταφορές, η αγορά ενέργειας απελευθερώνεται σταδιακά και επικείται η απελευθέρωση στις ακτοπλοϊκές γραμμές.

Οι επιλογές αυτές καταδεικνύουν τον δυναμισμό αλλά και τη διαφορετική αφετηρία για την ένταξη της ελληνικής οικονομίας στο διεθνοποιημένο οικονομικό σύστημα. Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας έχει, πράγματι, βελτιωθεί. Στέκεται στα πόδια της σε ένα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον.

Ακουγονται πολλά αρνητικά για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Δεν παραβλέπουμε τα ασθενή σημεία, γιατί υπάρχουν. Αλλωστε εμείς, ως Κυβέρνηση, είμαστε οι πρώτοι που θέλουμε και εργαζόμαστε για τη συνεχή βελτίωσή της. Όμως, ας μην παραβλέπουμε και τη βελτίωση που επιτεύχθηκε τα τελευταία χρόνια.

Αυτό το καταγράφουν όλοι οι αξιόπιστοι διεθνείς οργανισμοί που καταρτίζουν δείκτες διεθνούς ανταγωνιστικότητας. Σύμφωνα με το World Economic Forum, τα τελευταία 3 μόνο χρόνια η Ελλάδα ανέβηκε από την 48^η στην 36^η θέση. Σύμφωνα με το Institute of Management Development, η Ελλάδα από την 40^η θέση πριν λίγα χρόνια έφτασε στην 30^η, περνώντας μπροστά από άλλες κοινοτικές χώρες όπως η Ιταλία και η Πορτογαλία.

Δεύτερο θέμα : Σε ποιά κατεύθυνση είναι αναγκαίος ο μετασχηματισμός της οικονομίας μας ;
Την ανάπτυξη που επιθυμούμε, την έχουμε ήδη προσδιο-

ρίσει μαζί με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους εταίρους μας. Αυτό έγινε στη Λισσαβώνα πέρυσι, όταν θέσαμε ως στόχο τον μετασχηματισμό της Ευρώπης σε μια δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία βασισμένη στη γνώση.

Θέλουμε πρώτ' απ' όλα, μια ανάπτυξη που διασφαλίζει την κοινωνική ένταξη όλων των πολιτών. Γιατί πιστεύουμε ότι η οικονομική και κοινωνική πρόοδος προϋποθέτουν η μια την άλλη και δεν λειτουργούν η μια εις βάρος της άλλης. Γι' αυτό και η πλήρης απασχόληση είναι και παραμένει στόχος μας.

Σήμερα, όλοι αναγνωρίζουμε το ρόλο που διαδραματίζει η οικονομία της πληροφορίας και της γνώσης. Βασική πηγή πλούτου και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα κάθε χώρας είναι το ανθρώπινο δυναμικό της και η γνώση που κατέχουν. Η νέα οικονομία βασίζεται στα επαγγελματικά προσόντα και την προσαρμοστικότητα, με κύριο χαρακτηριστικό την ικανότητα χειρισμού της πληροφορίας και την ανανέωση της γνώσης.

Θέλουμε να μπούμε δυναμικά στην οικονομία της πληροφορίας και της γνώσης. Το ζητούμενο είναι πώς η αξιοποίηση της καινοτόμου γνώσης, θα οδηγήσει σε μια αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Πρέπει λοιπόν να βρούμε νέους δρόμους, να βοηθήσουμε την οικονομία και την κοινωνία μας ώστε να αξιοποιήσει τη νέα γνώση.

Θέλουμε μια ανάπτυξη που σέβεται το δικαίωμα των μελλοντικών γενεών να παραλάβουν από εμάς ένα περιβάλλον που δεν θα το έχουμε υποβαθμίσει.

Στο διεθνές περιβάλλον, οι οικονομίες που πρωτεύουν είναι αυτές που ενθαρρύνουν την εισοδο στην επιχειρηματικότητα, που στηρίζουν την έρευνα και την καινοτομία, που στηρίζονται στις τεχνολογίες αιχμής. Αυτοί είναι βασικοί στόχοι μας.

Στο νέο περιβάλλον, βασική πηγή πλούτου και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα κάθε χώρας είναι το ανθρώπινο δυναμικό της και η γνώση που κατέχουν. Η νέα οικονομία βασίζεται στα επαγγελματικά προσόντα και την προσαρμοστικότητα, με κύριο χαρακτηριστικό την ικανότητα χειρισμού της πληροφορίας και την ανανέωση της γνώσης.

Ούτε πριν την ΟΝΕ, μήτε τώρα υπάρχουν αυτόματοι πιλότοι που οδηγούν στην πρόοδο και στην ανάπτυξη χωρίς την ανάγκη πολιτικών επιλογών. Ιδιαίτερα στη χώρα μας που τα επίπεδα ανάπτυξης αποκλίνουν σημαντικά από εκείνα των εταίρων μας στην Ευρώπη. Έχουμε ευθύνη να κλείσουμε αυτές τις ανοιχτές ψαλίδες.

Για να πετύχουμε στους στόχους μας είναι απαραίτητη η συνεργασία όλων. Συγχρόνως όμως πρέπει να διακρίνουμε ποιές πρωτοβουλίες αναλαμβάνει το κράτος και ποιές οι επιχειρήσεις στο νέο αυτό περιβάλλον. Στην νέα πραγματικότητα μέσα στην ΟΝΕ.

Ο ρόλος του κράτους είναι επιτελικός. Να ενισχύσει τους συντελεστές που διαμορφώνουν το περιβάλλον της επιτυχίας.

Το κράτος διευκολύνει και ενθαρρύνει την ανάληψη της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας. Καταργεί τους φραγμούς που περιορίζουν τις επιχειρηματικές κινήσεις και προωθεί την επαγγελματική και γεωγραφική κινητικότητα.

Εκσυγχρονίζει και απλοποιεί τη φορολογική νομοθεσία, με γνώμονα την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας

και την κοινωνική δικαιοσύνη. Καθορίζει με βάθος χρόνου το θεσμικό πλαίσιο, ώστε οι κανόνες του παιχνιδιού να είναι γνωστοί σε όλους.

Προχωρεί στην αναδιάρθρωση της Δημοσίας διοίκησης, για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στις σχέσεις της με τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Πραγματοποιεί παρεμβάσεις στην εκπαίδευση, ώστε να διασφαλίζει την πρόσβαση όλων των πολιτών στη γνώση. Διασφαλίζει την αντιστοίχιση μεταξύ των προσφερομένων προγραμμάτων και των νέων ειδικοτήτων στην αγορά εργασίας.

Φροντίζει για τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, γιατί μια κοινωνία συνοχής αποτελεί θεμέλιο για κάθε πολιτική πραγματικής ανάπτυξης.

Το κυβερνητικό έργο της τετραετίας είναι σταθερά προσανατολισμένο προς τις παραπάνω κατευθύνσεις και έχουμε στις προτεραιότητές μας την ολοκλήρωση αυτών των προσαρμογών.

Σε ό,τι αφορά στον ρόλο των επιχειρήσεων. Αυτές πρέπει να επικεντρωθούν σε:

- πρωτοβουλίες που να αντεχουν τον ανταγωνισμό.
- πρωτοβουλίες με όσο το δυνατόν μεγαλύτερο διεθνή προσανατολισμό.
- πρωτοβουλίες που δεν εξαρτώνται αναγκαστικά από την έμμεση ή άμεση κρατική στήριξη, όπως γινόταν κατά κόρον στο παρελθόν.
- πρωτοβουλίες που ενισχύουν την απασχόληση και σέβονται το περιβάλλον.
- πρωτοβουλίες που αν χρειασθεί θα παίρνουνε και ρίσκα για να απολαύσουν οφέλη. Αυτό είναι χαρακτηριστικό μιας σύγχρονης δυναμικής επιχείρησης, αυτό είναι το χαρακτηριστικό της επιχείρησης που θα επικρατήσει.

Τρίτο θέμα: Πώς πετυχαίνουμε την Κοινωνική Σύγκλιση:

Εμείς θα συνεχίσουμε αταλάντευτα την πολιτική που εξασφαλίζει την οικονομική και κοινωνική σταθερότητα.

Θέλουμε τα αποτελέσματα της ανάπτυξης να διαχέονται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Το κοινωνικό κράτος αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής μας.

Οραμά μας είναι μια Ελλάδα κοινωνικά πιο δίκαιη χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς και διακρίσεις. Στόχος μας είναι η αύξηση της απασχόλησης, η συνεχής αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, εκπαίδευσης και, γενικότερα, η βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Με ένα δίκτυο προστασίας για τους ηλικιωμένους και αυτούς που έχουν πραγματική ανάγκη.

Γιατί για εμάς, δεν υπάρχει αντιφαση μεταξύ ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Η επιδίωξη μας για Ανταγωνιστικότητα – Απασχόληση – Κοινωνική Προστασία δεν έχει μόνο το στοιχείο της κοινωνικής δικαιοσύνης, είναι και οικονομικά αποτελεσματικό.

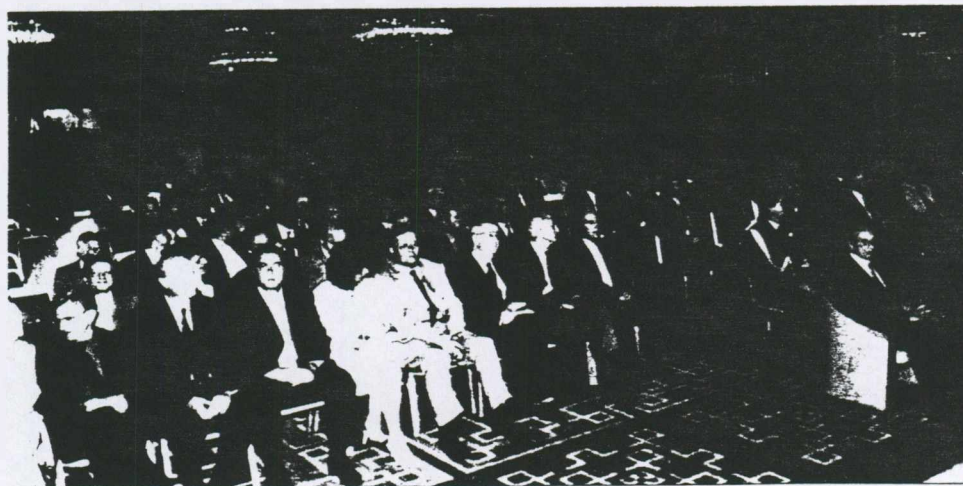
Γιατί η κοινωνική δικαιοσύνη αυξάνει τις θετικές συνέργειες στην οικονομία και οδηγεί σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Αντίθετα, η διατήρηση και επεκταση των ανισοτήτων στην οικονομία και την κοινωνία, την κατανομή των πόρων και των ευκαιριών, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να υποσκαπεί τα θεμέλια της αναπτυξιακής διαδικασίας. Οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια, ο οποίος αναπτυξιακός δυναμισμός μετά από λίγο να συρρικνωνεται, να υποκαθίσταται από εντονες κοινωνικές αντιπαλοτητές και να συμπαρασύρει ό,τι έχουμε όλοι μαζί οικοδομήσει.

Κυρίες και Κύριοι,

Νομίζω ότι οι απαντήσεις που όλοι θα δώσουμε στα τρία θέματα, στα οποία σύντομα αναφέρθηκα, θα κρίνουν την πορεία της χώρας μας.

Μετά την ενταξη στην ευρωζώνη, η Ελλάδα βρίσκεται στον ίδιο στίβο με μερικές από τις ισχυρότερες οικονομίες στον κόσμο. Το γεγονός αυτό από μόνο του αποτελεί μια κατάκτηση. Η κατακτηση αυτή δεν αρκεί όμως για να πετύχουμε στον τελικό σκοπό μας, που είναι η οικονομική και κοινωνική σύγκλιση. Μια κοινωνία ευημερίας ασφάλειας και δικαιοσύνης. Για να πετύχουμε χρειάζεται δράση. Χρειάζεται, να κατανοήσουμε ότι όλοι έχουμε ευθύνη να προχωρήσουμε και ότι όλοι οφείλουμε να συμβάλουμε σ' αυτό.

Σας ευχαριστώ.

Γενική άποψη από τις εργασίες της απογευματινής ανοικτής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών. Διακρίνονται ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος, ο πρωθυπουργός, πολλοί υπουργοί και επίσημοι προσκεκλημένοι.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. ΓΙΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η συμμετοχή της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από την 1η Ιανουαρίου του 2001 αποτελεί ένα ορόσημο στην ιστορία της χώρας μας. Μετέχουμε, για πρώτη φορά στην ιστορική μας διαδρομή, στην ομάδα των ισχυρών της Ευρώπης. Δημιουργήσαμε συνθήκες ταχύρρυθμης οικονομικής ανάπτυξης με χαμηλό πληθωρισμό. Διαμορφώσαμε ένα πλαίσιο σταθερότητας και ασφάλειας με βαθύτερες και μακροχρόνιες προεκτάσεις στην πολιτική μας εξέλιξη. Αποτελούμε, πλέον, πρότυπο ανάπτυξης στην ευρύτερη περιοχή.

Η αυξημένη αξιοπιστία της χώρας στη διεθνή σκηνή κατακτηθηκε με την εφαρμογή μιας συνεπούς και αποτελεσματικής οικονομικής πολιτικής, που είχε τη στήριξη ενός ευρύτατου φάσματος της ελληνικής κοινωνίας. Στις πρόσφατες επισκεψεις μου σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και στις ΗΠΑ, είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω τη μεγάλη αλλαγή κλίματος για τη χώρα μας.

Ο πρώτος χρόνος της συμμετοχής μας στην Ευρωζώνη, το 2001, χαρακτηρίζεται από συνθήκες αστάθειας και αβεβαιότητας στην παγκόσμια οικονομία. Η παρατεταμένη πετρελαιοκή κρίση, η επιβράδυνση της αμερικανικής οικονομίας, η συνεχιζόμενη στασιμότητα της ιαπωνικής οικονομίας, η αδυναμία των διεθνών κεφαλαιαγορών, οδήγησαν τους διεθνείς οργανισμούς να αναθεωρήσουν τις προβλέψεις τους για το 2001 σε μια δυσμενέστερη κατεύθυνση. Οι προβλέψεις για την αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας στην Ευρωζώνη κυμαίνονται σήμερα στο 2.5%, έναντι 3.5% το περασμένο φθινόπωρο.

Παρά τις αρνητικές αυτές διεθνείς εξελίξεις, η ελληνική οικονομία συνεχίζει να επιδεικνύει επενδυτικό και αναπτυξιακό δυναμισμό, και μάλιστα με επιταχυνόμενους ρυθμούς, σε συνθήκες οικονομικής σταθερότητας. Η δραστηκή μείωση των επιτοκίων, οι φοροελαφρύνσεις, η μεγάλη εισροή κοινοτικών πόρων, καθώς και η αποτελεσματικότητα της οικονομικής και, ιδιαίτερα, της δημοσιονομικής πολιτικής, εξηγούν αυτές τις επιδόσεις.

Φέτος, παρα την επιβράδυνση της παγκόσμιας οικονομίας, ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, πάνω από 4.5%, θα είναι ο υψηλότερος ρυθμός των τελευταίων εικοσι πέντε ετών. Επιπλέον, η Ελλάδα, όπως φαίνεται και στα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είναι φέτος η μόνη χώρα στις δεκαπέντε όπου η ανάπτυξη επιταχύνεται. Το 2001 είναι το έκτο συνεχές έτος, κατά το οποίο ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας είναι υψηλότερος από τον μέσο ρυθμό της Ευρωζώνης.

Ο πληθωρισμός κινείται και φέτος, όπως και πέρσι, στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων τριάντα πέντε ετών, παρα τις πιέσεις που ασκεί η άνοδος των διεθνών

τιμών πετρελαίου. Στο τέλος του χρόνου προβλέπεται να είναι χαμηλότερος σε σχέση με αρκετές άλλες ευρωπαϊκές χώρες, κοντά στον μέσο όρο της Ευρωζώνης.

Ο προϋπολογισμός, για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια, έχει πλεόνασμα, και μάλιστα σε μια περίοδο που οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης έχουν, κατά μέσο όρο, έλλειμμα. Το δημόσιο χρέος της χώρας για πρώτη φορά μειώνεται σημαντικά, κατά 5%, ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Για πρώτη φορά έχουμε τόσο υψηλό ρυθμό αύξησης επενδύσεων, κοντά στο 12%, λόγω του Τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αλλά, κυρίως, λόγω των ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίες αναδεικνύουν ένα πολύ μεγάλο δυναμισμό. Έχουμε τριπλάσιο περίπου ρυθμό αύξησης επενδύσεων σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Για πρώτη φορά ο ρυθμός αυτός είναι ο υψηλότερος στην Ευρωζώνη, περιλαμβανομένης και της Ιρλανδίας, η οποία φέτος έχει μόλις 7.5%, γιατί επιβραδύνεται η ανάπτυξη, ενώ στην Ελλάδα επιταχύνεται.

Οι πραγματικοί μισθοί αυξάνονται με 2.6%, ενώ στην Ευρωζώνη αυξάνονται με 0.7%. Τα πραγματικά εισοδήματα συγκλίνουν με γρηγορό ρυθμό. Τέλος, οι τάσεις για την ανεργία αναστρέφονται. Η ταχύτερη ανάπτυξη οδήγησε στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Τα μέτρα που λάβαμε εδώ και αρκετά χρόνια άρχισαν να αποδίδουν καρπούς.

Αρα, το 2001, έχουμε πολλές πρωτίες, στην ανάπτυξη, στον πληθωρισμό, στο πλεόνασμα, στις επενδύσεις, και πολύ καλές επιδόσεις στο χρέος, στους πραγματικούς μισθούς και την ανεργία.

Η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής κρίνεται από τα αποτελέσματα, και μόνο από τα αποτελέσματα. Όχι από τις ιδεοληψίες, τους δογματισμούς ή το επιπεδο ενημέρωσης των διαφόρων πλευρών του πολιτικού φάσματος. Και τα αποτελέσματα διαψεύδουν, για πολλοστή φορά, τις «Κασσάνδρες». Με λυπη διαπιστώνω ότι το επιπεδο του διαλόγου για τα θέματα της οικονομίας παραμένει χαμηλό, αναντιστοιχο με την εξέλιξη της ίδιας της οικονομίας. Έχουμε, πιστεύω, όλοι χρέος να προσανατολισουμε τις διαφορετικές προσεγγίσεις μας, που αναμφισβήτητα υπάρχουν σε μια ζωντανή κοινωνία, στην κατεύθυνση της ουσιαστικής αντιμετώπισης των προβλημάτων και των προκλήσεων της νέας εποχής.

Ο προσδιορισμός των κατευθύνσεων της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής για τη νέα αυτή εποχή, προϋποθέτει μια αντικειμενική αξιολόγηση της προόδου που έχει επιτευχθεί, αλλά και της απόστασης που συνεχίζει να μας χωρίζει από τους μακροχρόνιους εθνικούς μας στόχους. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η Ελλάδα έχει επιτύχει τις καλύτερες οικονομικές επιδόσεις των τελευταίων τριάντα πέντε ετών, και ότι αναδεικνύει μεγαλύτερο επενδυτικό και αναπτυξιακό δυναμισμό σε σύγκριση με όλους, περίπου, τους Ευρωπαίους εταίρους της. Δεν είναι συμπτωτική η Διεθνής Νομισματική Ταμεία, στην τελευταία έκθεσή του, διαπιστώνει ότι οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας είναι οι καλύτερες των τελευταίων δεκαετιών.

Είναι, όμως, ενδεικτικό της μεγάλης οικονομικής καθυστέρησης της χώρας μας ότι, παρά την επίτευξη υψηλών ρυθμών προόδου τα τελευταία χρόνια, η απόσταση που μας χωρίζει από τους εταίρους μας παραμένει σημαντική. Τα ακάλυπτα ελλείμματα εκσυγχρονισμού, συσσωρευμένα εδώ και πολλές δεκαετίες, επιβαρύνουν την αναπτυξιακή διαδικασία και αποδυναμώνουν τα οφέλη που δημιουργεί η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής.

Αναποτελεσματικότητες στη Δημόσια Διοίκηση, πολυνομία και γραφειοκρατικές διαδικασίες, αποθαρρύνουν την επιχειρηματικότητα και υποσκάπτουν τη δημιουργικότητα της κοινωνίας. Σε κρίσιμους τομείς κοινωνικών υπηρεσιών, όπως η υγεία και η παιδεία, το επίπεδο εξυπηρέτησης του πολίτη υστερεί σε σχέση με το κόστος λειτουργίας του συστήματος και τις ανάγκες των πολιτών. Οι ανεπάρκειες και αδυναμίες που διαχρονικά συσσωρεύτηκαν, αλλά και οι προσδοκίες των πολιτών όπως διαμορφώθηκαν μετά την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, πιέζουν για τομές και μεταρρυθμίσεις με άμεσα αποτελέσματα.

Επιτάχυνση της ανάπτυξης, πλήρης απασχόληση και αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, αποτελούν τις μεγαλύτερες προκλήσεις της νέας εποχής. Η Ελλάδα πρέπει να στοχεύσει στην καλυψή της απόστασης που τη χωρίζει από τους εταίρους της στη διάρκεια αυτής της δεκαετίας. Η επίτευξη αυτού του στόχου προϋποθέτει ρυθ-

μούς ανάπτυξης της τάξης 5%, και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις σε βασικούς τομείς της οικονομικής και της κοινωνικής πολιτικής, που θα αναβαθμίσουν την ποιότητα ζωής του πολίτη.

Ο μακροχρόνιος αυτός σχεδιασμός θα πρέπει να λάβει υπόψη ότι η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση θα κινηθεί με ταχύτερους ρυθμούς τα επόμενα χρόνια, στην κατεύθυνση των αποφάσεων της Λισσαβώνας για τη δημιουργία της ανταγωνιστικότερης οικονομίας σε παγκόσμια κλίμακα.

Η οικονομική και κοινωνική πολιτική αυτής της δεκαετίας πρέπει, κατά συνέπεια, να είναι φιλόδοξη, και να κινηθεί στους ακόλουθους άξονες:

Πρώτο, συνέχιση και ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Η εξασφάλιση δημοσιονομικών πλεονασμάτων και η μείωση του δημόσιου χρέους, από 100% του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος στο 50% στο τέλος της δεκαετίας, αποτελούν μείζονα στόχο της οικονομικής πολιτικής. Είναι προϋπόθεση για την εξασφάλιση συνθηκών οικονομικής σταθερότητας. Επιπλέον, η μείωση του χρέους θα απελευθερώνει, σε ετήσια βάση, περίπου 150 δισ. δραχμές από την εξοικονομηση τόκων, για την προώθηση της κοινωνικής και της αναπτυξιακής πολιτικής.

Η εξασφάλιση των αναγκών πλεονασμάτων για τη μείωση του χρέους μπορεί να συμβαδίσει με σταδιακό περιορισμό της φορολογικής επιβάρυνσης των πολιτών και των επιχειρήσεων, εφόσον επιτευχθούν υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και συγκρατηθούν οι δημόσιες δαπάνες. Μετά από δύο σημαντικές τομές στο φορολογικό σύστημα την προηγούμενη διετία, στην κατεύθυνση των ελαφρύνσεων, η φορολογική μεταρρύθμιση εισέρχεται στο τελικό της στάδιο. Επιχειρείται, μετά από πενήντα χρόνια, η πρώτη ριζική ανασυγκρότηση του φορολογικού μας συστήματος. Στόχος είναι η προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, με παράλληλη απλοποίηση των διαδικασιών αξιοποιώντας τις δυνατότητες των νέων τεχνολογιών και των νέων συστημάτων διοίκησης. Το πόρισμα της Επιτροπής που έχει συσταθεί θα υποβληθεί τον Μάρτιο του 2002, ώστε οι νέες ρυθμίσεις να ισχύσουν από 1.1.2003.

Στον τομέα των δημοσίων δαπανών, προωθούμε την εκ βαθρών αναδιάρθρωση του συστήματος ελέγχου και αξιολόγησης για την αποτελεσματική καταπολέμηση φαινομένων σπατάλης στο Δημόσιο. Εισάγονται νέα συστήματα στοχοθέτησης σε μεσοπρόθεσμη βάση. Ο πολίτης απαιτεί σωστή χρήση των πόρων που εμπιστεύεται στο Δημόσιο. Απαιτεί αυστηρότητα στην οικονομική διαχείριση, και ουσιαστική ενίσχυση των κοινωνικών δαπανών, που αναβαθμίζουν το επίπεδο και την ποιότητα ζωής.

Δεύτερος άξονας της οικονομικής πολιτικής είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας για την επιτάχυνση της ανάπτυξης και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Η ολοκλήρωση των διαρθρωτικών αλλαγών και η υλοποίηση των μεγάλων έργων υποδομής έχουν κρίσιμη σημασία σε αυτή την προσπάθεια.

Εχουμε ήδη ολοκληρώσει ένα εκτεταμένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων. Την τελευταία τριετία πραγματοποιήσαμε 23 ιδιωτικοποιήσεις. Οι συνολικοί ποροι που αντλήθηκαν υπερβαίνουν τα 3,1 τρισ. δραχμές, περίπου 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σε ετήσια βάση. Το ποσοστό αυτό είναι ένα από τα υψηλότερα σε διεθνή κλίμακα. Οι ιδιωτικοποιήσεις συνέβαλαν αποφασιστικά στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας σημαντικών τομέων της οικονομίας.

Η απελευθέρωση των αγορών είναι, πλέον, μια πραγματικότητα. Από την αρχή του χρόνου έχουν απελευθερωθεί οι αγορές τηλεπικοινωνιών και ενέργειας, ανοίγοντας τον δρόμο για παροχές αδειών σε ιδιώτες και πραγματοποίηση επενδύσεων. Εξάλλου, ενισχύουμε τους θεσμούς εποπτείας των αγορών με στόχο την εδραίωση υγιών συνθηκών ανταγωνισμού και την προστασία του καταναλωτικού και του επενδυτικού κοινού από καταχρηστικές συμπεριφορές.

Παράλληλα, απλοποιούνται και περιορίζονται δραστηρικά οι διαδικασίες για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων. Επίσης, έχουν δρομολογηθεί αλλαγές στον τρόπο άσκησης επαγγελματικών δραστηριοτήτων, που θα μειώσουν το κόστος των συναλλαγών για τον πολίτη και θα οδηγήσουν σε αναβάθμιση των προσφερομένων υπηρεσιών.

Το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ύψους 17,5 τρισ. δραχμών, είναι το μεγαλύτερο αναπτυξιακό πακέτο που διαχειρίστηκε ποτέ η χώρα μας. Αναβαθμίζουμε τα δίκτυα και τις υποδομές μεταφορών. Στήριζουμε αποφασιστικά τη μεταβαση της χώρας στη Νέα Οικονομία ενθαρρύνοντας τη διάχυση της πληροφορικής και της ψηφιακής οικονομίας. Ενισχύουμε την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων με ουσιαστικές παρεμβάσεις για την εισαγωγή καινοτομιών και τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας τους. Επενδύουμε στον άνθρωπο με την αναβάθμιση του εργατικού δυναμικού, ώστε να είναι σε θέση να συμμετάσχει ενεργά στις εξελίξεις στην παραγωγή. Δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Η Ελλάδα έχει κατακτήσει μια σημαντική θέση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Η προοπτική διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιουργεί νέες οικονομικές και επιχειρηματικές ευκαιρίες στην ευρύτερη περιοχή. Αξιοποιώντας τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη, αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση της περιοχής και την εδραίωση συνθηκών σταθερότητας και ανάπτυξης.

Η διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004 θα αναβαθμίσει την εικόνα της Ελλάδας, ενισχύοντας την τουριστική ανάπτυξη και την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Στα προσεχή χρόνια, προβλέπεται ισχυρή ανάπτυξη των υπηρεσιών υψηλής ποιότητας για την υποστήριξη των Ολυμπιακών Αγώνων.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας βελτίωσης του επενδυτικού περιβάλλοντος ζητήσαμε από το Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων να καταγράψει το σύνολο των παραμέτρων που διαμορφώνουν το επίπεδο της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και να παρακολουθεί σε

ετήσια βάση την υλοποίηση μέτρων για την άρση των αντικινήτρων και τη στήριξη της επενδυτικής προσπάθειας.

Τρίτος άξονας της πολιτικής μας είναι η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Η ενίσχυση και αναβάθμιση του Κοινωνικού Κρατους αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση της νέας εποχής. Εθνικό Σύστημα Υγείας, Δημόσια Εκπαίδευση, Κοινωνική Ασφάλιση, Απασχόληση, Καταπολέμηση της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού, είναι οι μεγάλες κοινωνικές μας προτεραιότητες. Απαιτούνται ουσιαστικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις για την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών. Σημαντικές μεταρρυθμίσεις προωθούνται στον χώρο της Δημόσιας Διοίκησης, της Εκπαίδευσης και της Υγείας. Η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί αντικείμενο του διαλόγου που ξεκινάει αυτές τις ημέρες. Ο ρόλος της επιχείρησης στο πλαίσιο αυτών των αλλαγών μπορεί να είναι ιδιαίτερα ουσιαστικός. Απαιτείται, σε συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες, δυναμικότερη συμμετοχή στα προγράμματα απασχόλησης και καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού καθώς και περιβαλλοντικής προστασίας.

Οι μεγάλες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις που προωθεί η Κυβέρνηση πρέπει να στηριχθούν χρηματοδοτικά. Η πρόσφατη ανακατανομή των δημοσίων δαπανών της επόμενης τριετίας θα συμβάλει σε αυτήν την κατεύθυνση. Όμως, οι δύο βασικές πηγές χρηματοδότησης θα είναι η επιτάχυνση της ανάπτυξης και η δραστηκή μείωση του δημόσιου χρέους. Η επιτάχυνση της ανάπτυξης δημιουργεί πρόσθετα έσοδα στον κρατικό προϋπολογισμό. Επιπλέον ποροι, όπως ανέφερα, απελευθερώνονται από τη μείωση του δημόσιου χρέους. Το σύνολο των πόρων που δημιουργούνται μπορεί να φθάσει, στο τέλος της δεκαετίας, τα 10 τρισ. δραχμές. Με την εφαρμογή, επομένως, της οικονομικής πολιτικής που διέγραψα, θα προκύψουν σημαντικά πλεονάσματα για την ουσιαστική στήριξη του Κοινωνικού Κρατους.

Όμως, η συνεπής εφαρμογή αυτής της οικονομικής πολιτικής αποτελεί ένα ιδιαίτερο δύσκολο εγχείρημα. Η δημοσιονομική πειθαρχία δεν έχει παράδοση στη χώρα μας. Ουδέποτε τηρήθηκε σε βάθος χρόνου. Αυτό, εξάλλου, εξηγεί, σε μεγάλο βαθμό, τη μεγάλη οικονομική μας καθυστέρηση. Επιπλέον, κατεστημένα συμφέροντα, συντεχνιακές αντιλήψεις και πρακτικές, ξεπερασμένες ιδέες και δόγματα, προβάλλουν ισχυρές αντιστάσεις στην προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών.

Όμως, η Ελλάδα δεν έχει πολλές επιλογές. Πρέπει να προχωρήσει σταθερά στον δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, των διαρθρωτικών αλλαγών, της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Η ελληνική κοινωνία και, ιδιαίτερα, η νέα γενιά δεν θα συγχωρήσει πια πωγυρίσματα. Κυβέρνηση, πολιτικά κόμματα, κοινωνικοί εταίροι, πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Η μόνη επιλογή είναι να πετύχουμε. Όπως κερδίσαμε το στοίχημα της σύγκλισης, διαψεύδοντας τις αντίθετες προβλέψεις, θα κερδίσουμε και το στοίχημα της ανάπτυξης. Ενώνοντας τις δυνάμεις μας σε μια κοινή προσπάθεια για πρόοδο και κοινωνική δικαιοσύνη. ♦

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΕΒ κ. ΛΕΥΤΕΡΗ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κυρίες και Κύριοι,

Στις ομιλίες τους που προηγήθηκαν, ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας έδωσαν το στίγμα της ελληνικής οικονομίας και αναφέρθηκαν στις θετικές επιδόσεις και τις αισιόδοξες προοπτικές που δημιουργούνται με την ένταξη της χώρας στη ζώνη του ευρώ.

Συμφωνούμε με τις εκτιμήσεις αυτές. Η ελληνική οικονομία βρίσκεται πράγματι σε καλή κατάσταση και οι προοπτικές είναι ευοίωνες.

Εδώ θα ήθελα να προσθέσω ότι ένα μεγάλο μέρος αυτών των θετικών επιδόσεων οφείλεται στην εντονη δραστηριοποίηση του ιδιωτικού τομέα. Αρκεί να αναφέρω δύο μόνο στοιχεία: τον περασμένο χρόνο οι ιδιωτικές επιχειρηματικές επενδύσεις, σε σταθερές τιμές, αυξήθηκαν κατά 11%, ενώ το 1999 είχαν αυξηθεί κατά 5,4%. Και η βιομηχανική παραγωγή αυξήθηκε κατά 6% σε σύγκριση με λιγότερο από 1% το 1999.

Τα στοιχεία αυτά υποστηρίζουν μια βασική διαπίστωση: **ο ιδιωτικός τομέας έσπευσε να εκμεταλλευθεί την ευνοϊκή συγκυρία και, ανταποκρινόμενος στη βελτίωση των μακροοικονομικών, προχώρησε αποφασιστικά σε επενδύσεις και διεύρυνση της παραγωγής του.**

Η βελτίωση των μακροοικονομικών συνθηκών οφείλεται ασφαλώς στην οικονομική πολιτική που ασκήθηκε τα τελευταία χρόνια, η οποία οδήγησε στην ικανοποίηση των κριτηρίων της σύγκλισης. Το ερώτημα όμως είναι: **μετά την ονομαστική σύγκλιση, σπεύσαμε να εκμεταλλευθούμε επαρκώς τις ευνοϊκές συνθήκες που δημιουργήθηκαν για να προχωρήσουμε σε ριζικές αλλαγές των δομών της ελληνικής οικονομίας που θα οδηγήσουν και στην πραγματική σύγκλιση;** Η απάντηση είναι πως δυστυχώς αυτό δεν συνέβη. Αντίθετα, μετά την απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής τον Ιούνιο του 2000, δεν αναπροσανατο-

λισθήκαμε προς νέους στόχους και συνεχίσαμε στις κατευθύνσεις που είχε ακολουθήσει η οικονομική πολιτική τα τελευταία χρόνια, με σημαντικές όμως καθυστερήσεις και, μερικές φορές, με οπισθοδρομήσεις, όπως π.χ. στο ζήτημα της αναμορφωσης της αγοράς εργασίας.

Όμως η ένταξη στην ευρωζώνη απαιτεί μια πολιτική, που θα κινητοποιεί τις παραγωγικές δυνάμεις, θα ενθαρρύνει την επιχειρηματικότητα και θα βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα. Χρειάζεται μια μακροχρονιότερη θεώρηση, έναν ευρύ ορίζοντα που θα εκτείνεται δεκαετίες μπροστά για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του μέλλοντος που τώρα αρχίζει.

Και για να γίνω σαφέστερος θα αναφερθώ κατ' αρχάς στο ζήτημα της **πραγματικής σύγκλισης**, της προσεγγίσης δηλαδή του κατά κεφαλήν εισοδήματος στη χώρα μας με τον μέσο όρο της Ε.Ε. Σήμερα, το ελληνικό εισόδημα είναι το 67% περίπου της Ε.Ε. Για να φτάσουμε το 100% απαι-

τούνται ρυθμοί ανάπτυξης πολύ ταχύτεροι από εκείνους της Ε.Ε. Κι αν αυτό φαίνεται ότι μπορούμε να το πετύχουμε τα 3-4 προσεχή χρόνια, με τη συνδρομή των πόρων της Ε.Ε. και την πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων, το ερώτημα είναι: **Τι θα συμβεί μετά;** Πώς θα συντηρηθούν οι υψηλοί ρυθμοί ανοδου που απαιτούνται; Από πού θα χρηματοδοτηθούν οι νέες επενδύσεις;

Ένα δεύτερο, εξίσου κρίσιμο, ζήτημα είναι εκείνο της **ανεργίας**. Σήμερα συμφωνούμε όλοι ότι ουσιαστική και βιώσιμη αντιμετώπιση της ανεργίας δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ταχεία ανάπτυξη και ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα ανταποκρίνεται στις νέες ανάγκες. Και τα δύο όμως απαιτούν μακροχρόνιους, αλλά κυρίως θαρραλέους, σχεδιασμούς για να αποδώσουν και όχι βραχυχρόνιες παρεμβάσεις.

Το τρίτο παράδειγμα αφορά το **δημόσιο χρέος**. Σήμερα είναι περίπου το 100% του ΑΕΠ. Σε δέκα χρόνια πρέ-

πει να έχει ωτάσει το 60% του ΑΕΠ. Η μείωση είναι αναγκαία όχι μόνο διότι αυτό επιτάσσουν τα Σύμφωνα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, αλλά και για να επελευθερωθούν πόροι, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αλλού, π.χ. στην άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Για να μειώσουμε όμως το χρέος πρέπει τα 10 επόμενα χρόνια να πραγματοποιούμε πλεονάσματα στους Προϋπολογισμούς της τάξεως του 7% του ΑΕΠ τον χρόνο.

Με αυτά που ανέφερα ενδεικτικά για την πραγματική συγκλίση, την απασχόληση και το χρέος, θέλησα να υπογραμμίσω ότι τα προβλήματα του μελλοντός απαιτούν μακροχρόνια αντιμετώπιση που θα έπρεπε να έχει αρχίσει εδώ και πολλά χρόνια. Δεν το κάναμε. Ας αρχίσουμε **τώρα**.

Αυτό είναι το νόημα των συνεχών παρεμβάσεων, της εμμονής λένε κάποιои, του ΣΕΒ για ταχύτερη πορεία. Υποστηρίζουμε ότι δεν πρέπει να χάσουμε τη μεγάλη, ιστορική θα ελεγα ευκαιρία, που μας παρέχει η ένταξη στην ΟΝΕ, για να αλλάξουμε την ελληνική οικονομία. Πρέπει να κινηθούμε αποφασιστικά και ταχύτερα. Οι αλλαγές που πρέπει τώρα να προωθήσουμε, χωρίς πια καμία καθυστέρηση, είναι γνωστές και λίγοι αμφισβητούν την αναγκαιότητά τους. Τις συνοψίζω:

- **Αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος** με ελάφρυνση των βαρών επιχειρήσεων και εργαζομένων, παράλληλα με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Αυτό θα επιτρέψει την ενίσχυση της αποταμίευσης και θα ενισχύσει τις επενδύσεις.

- **Αναδιοργάνωση του Κράτους και της Δημόσιας διοίκησης** για να αοθούν τα εμπόδια που σήμερα υπάρχουν, δυσχεραίνουν την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, επιβαρύνουν την ανταγωνιστικότητα και αποτρέπουν τις ξένες, κυρίως επενδύσεις.

- **Εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος** με αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση, εισαγωγή στοιχείων ανταγωνισμού και δημιουργία προϋποθέσεων, ώστε το εκπαιδευτικό σύστημα να μπορεί να αλλάζει, προσαρμοζόμενο στις μεταβαλλόμε-

νες συνθήκες για να ανταποκριθεί στις ανάγκες του αύριο.

- **Απόσυρση του Κράτους από όλες τις επιχειρηματικές δραστηριότητες**, απελευθέρωση όλων των αγορών και ευρυθη λειτουργία του ανταγωνισμού.

- **Δημιουργία ενός αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους** που θα εξασφαλίζει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες στους πολίτες.

Ενώ όμως υπάρχει ευρύτατη σύγκλιση απόψεων για τις διαρθρωτικές αλλαγές που πρέπει να πραγματοποιηθούν, οι αλλαγές αυτές δεν προχωρούν, ή τουλάχιστον δεν προχωρούν με τους ρυθμούς που θα έπρεπε. Έτσι, δεν εκμεταλλευόμαστε την ευκαιρία που μας δίνει το κοινό όραμα ολοκληρωτού ελληνικού λαού για μια σύγχρονη, ευημερούσα, ευρωπαϊκή Ελλάδα, δεν αξιοποιούμε τον δυναμισμό που θα μπορούσε να μας δώσει αυτό το κοινό όραμα, δεν το μετατρέπουμε σε πράξη.

Δύο είναι πιστεύω οι λόγοι αυτής της αντίφασης. Ο *πρώτος*, είναι η αδυναμία μας να καταδείξουμε τα οφέλη που θα προκύψουν από τις αλλαγές και συνεπώς να πείσουμε τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού για την αναγκαιότητά τους. Και θα ήταν πειστική η οικονομική πολιτική αν, παράλληλα με την ανάδειξη των ωφελειών, έδινε σαφείς απαντήσεις και για το βραχυχρόνιο κόστος που πρέπει να αναλάβουμε ως κοινωνία. Αυτό όμως δεν έγινε επειδή φοβάμαι ότι εξακολουθεί να υπάρχει η – λάθος κατά την εκτίμησή μου – άποψη του πολιτικού κόστους. Από την άλλη πλευρά θα πρέπει βέβαια να επισημάνουμε ότι υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία εγγενείς αδυναμίες, οι οποίες δυσχεραίνουν την αποδοχή των αλλαγών: Για να προχωρήσουμε σε μια κοινή προσπάθεια δεν αρκεί να συμφωνούμε στον τελικό σκοπό. Πρέπει να αναλαμβάνουμε τις δεσμεύσεις και το κόστος που επιβάλλει η επιλογή του συγκεκριμένου αυτού σκοπού. Και αυτό πολλές φορές αρνούμαστε να το πράξουμε.

Ο *δεύτερος* λόγος αφορά τις με-

θοδεύσεις που επελέγησαν για να προωθηθούν οι όποιες αλλαγές αποφασίσθηκαν. Δεν εξασφαλίσθηκε η συνεργασία ακόμη και εκείνων των δυνάμεων που θέλουν τις αλλαγές, ούτε και δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις γόνιμου διαλόγου. Και, όταν προβλήθηκαν αντιστάσεις, προτιμήθηκε ο δρόμος των αναβολών και προσκαιρών συμβιβασμών, οι οποίοι ούτε το πρόβλημα επέλυσαν, ούτε τις αντιστάσεις περιορίσαν.

Όλα τα προηγούμενα αναδεικνύονται αναγλυφα στους χειρισμούς για το ασφαλιστικό, όπου η σωστή πρωτοβουλία του διαλόγου υπονομεύθηκε από την ελλειπή ενημέρωση και την αμοιβαία καχυποψία των εμπλεκόμενων. Ευτυχώς τώρα φαίνεται ότι έχουμε μπει σε μια φάση προσέγγισης. Ας μη χάσουμε αυτή την ευκαιρία και ας μεθοδεύσουμε σωστά αυτή τη φορά τη διαδικασία.

Ο πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης μιλώντας πέρυσι απ' αυτό το βήμα κατέληξε σε μια προτροπή: «Όλοι μαζί» είπε «Κυβέρνηση, εργαζόμενοι και επιχειρήσεις ας ετοιμαστούμε για ένα μεγάλο άλμα». Συμφωνούμε απόλυτα ότι εκείνο που χρειαζόμαστε είναι πράγματι ένα μεγάλο άλμα. Και ότι ο μόνος τρόπος για να το πετύχουμε είναι η συνένωση όλων των δυνάμεων που θέλουν να προωθήσουν την ανάπτυξη. Τι κάναμε όμως για να ετοιμαστούμε για το μεγάλο αυτό άλμα στη διάρκεια του χρόνου που πέρασε; Και το κυριότερο τι έπρεπε να κάνουμε και δεν το πράξαμε, που στην παρούσα συγκυρία είναι ίσως και το χειρότερο;

Οι επιχειρήσεις συνέχισαν τη μεγάλη προσπάθεια για εκσυγχρονισμό των δομών τους για να αντιμετωπίσουν ενεργητικά την πρόκληση της παγκοσμιοποίησης. Επενδύουν, εκσυγχρονίζονται, αναλαμβάνουν κινδύνους, διεκτείνουν την παραγωγή τους, επεκτείνονται σε νέες αγορές. Παράλληλα, αναγνωρίζοντας την ευθύνη τους απέναντι στην κοινωνία ενισχύσαν τον κοινωνικό τους ρόλο. Έτσι, επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, σε συνεργασία με τον ΣΕΒ και άλλους φορείς, ίδρυσαν το *Δίκτυο Επιχειρήσεων για την Κοινωνική Συνοχή* με

στόχο την προώθηση της εννοιας της κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων.

Από την πλευρά της η Κυβέρνηση προχώρησε σε σημαντικές θετικές ρυθμίσεις, τις οποίες σε καμία περίπτωση δεν μηδενίζουμε. Αναφερομαι συγκεκριμένα στην έναρξη της απελευθέρωσης των αγορών τηλεπικοινωνιών και ενέργειας, την έγκαιρη κατάρτιση του Γ' ΚΠΣ και την έγκριση του, τις προσπάθειες για απλοποίηση του πλαισίου λειτουργίας των επιχειρήσεων. Υπήρξαν ωστόσο και παρεμβάσεις, οι οποίες από την πλευρά μας κρίνονται αρνητικές. Εκείνο όμως που έχει σημασία δεν είναι το ισοζύγιο θετικών-αρνητικών αποφάσεων, αλλά οι παραλείψεις, οι τομές που έπρεπε να γίνουν και δεν έγιναν στις κρίσιμες περιοχές του Κράτους, της Δημόσιας διοίκησης, των ιδιωτικοποιήσεων για να αναφέρω ορισμένες μόνο. Και όπως ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου έλειψαν οι σαφείς και τολμηρές πρωτοβουλίες, οι οποίες θα έδειχναν την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης να προχωρήσει με πολύ ταχύτερους ρυθμούς σε ριζικές αλλαγές. Και έλειψε κυρίως η αξιοποίηση των δυνάμεων εκείνων που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην πραγματοποίηση αυτών των αλλαγών.

Αποτέλεσμα αυτών των παραλείψεων είναι η χειροτέρευση του κλίματος τους τελευταίους μήνες, η οποία έρχεται σε αντίφαση με την πορεία της οικονομίας, που παραμένει υγιής. Αν όμως το κλίμα δεν αντιστραφεί εγκαίρως, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να αρχίσει να επηρεάζει αρνητικά και την πραγματική οικονομία, με σοβαρές επιπτώσεις στις μακροχρόνιες αναπτυξιακές προοπτικές.

Το ενδεχόμενο αυτό πρέπει να το αποτρέψουμε. Κι αυτό μπορεί να γί-

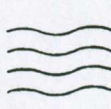
νει αν αρχίσει να εφαρμόζεται μια οικονομική πολιτική που θα πείθει ότι η ελληνική οικονομία εισέρχεται στο δρόμο της πραγματικής σύγκλισης. **Για να πετύχει όμως μια τέτοια πολιτική πρέπει να πείσει την κοινωνία για την αναγκαιότητά της, όπως πιστεύω ότι έπεισε η πολιτική της ονομαστικής σύγκλισης. Γι' αυτό και πέτυχε.** Τώρα πρέπει να μετατρέψουμε το όραμα της πραγματικής σύγκλισης σε ποσοτικούς στόχους και συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα. Και πάνω απ' όλα πρέπει να κινητοποιήσουμε όλες τις δυνάμεις της κοινωνίας, γιατί το έργο είναι μακρύ και δύσκολο και το τίμημα της αποτυχίας βαρύ: περιθωριοποίηση της Ελλάδας στην ΟΝΕ, χαμηλά εισοδήματα, αναπαργόμενες ανισότητες, υποβάθμιση της διεθνούς θέσης της χώρας.

Άλλες χώρες της Ε.Ε., που βρέθηκαν σε ανάλογη με τη δική μας θέση, κατάφεραν μέσα σε λίγα χρόνια να ξεπεράσουν προβλήματα και αδυναμίες και να βελτιώσουν σύντομα τη θέση τους μέσα στο ευρωπαϊκό περιβάλλον. Δεν χρειάζεται βέβαια να αντιγράψουμε αυτές τις χώρες. Ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής οικονομίας θα προχωρήσει μέσα στα πλαίσια της κοινωνίας μας, με τις δικές της ιδιαιτερότητες και ιστορικές καταβολές. Μπορούμε όμως να διδαχθούμε από την εμπειρία τους ένα βασικό δεδομένο: **ότι όταν η κοινωνία κάνει μια βασική επιλογή, όλες οι δυνάμεις αναλαμβάνουν την ευθύνη που τους αναλογεί και κινητοποιούνται για να προωθήσουν τον κοινό στόχο.**

Γι' αυτό θεωρούμε ότι είναι αναγκαία η συστράτευση όλων των δυνάμεων που στηρίζουν την ανάπτυξη. Όλοι πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες που συνεπάγεται η ευρωπαϊκή επιλογή μας. Κι αυτό δεν είναι εφικτό

παρά μόνο μέσω μιας διαδικασίας συμμετοχής στην προσπάθεια που θα δεσμεύει τον πολιτικό κόσμο, τους κοινωνικούς φορείς και την κοινωνία σε συγκεκριμένους επιμέρους στόχους και αυστηρά χρονοδιαγράμματα.

Ευτυχώς φαίνεται ότι αρχίζει η διαδικασία διαλόγου για το Ασφαλιστικό. Είναι ευκαιρία να δοκιμάσουμε στην πράξη αν μπορούμε να ξαναδώσουμε ουσιαστικό περιεχόμενο στην έννοια του διαλόγου, που έχει πλέον φθαρεί από την κατά κόρον επανάληψη. Στον διάλογο αυτόν όλοι πρέπει να επωμισθούμε τις ευθύνες μας, όχι μόνο το Κράτος. Και πρέπει να πετύχουμε, για να δώσουμε βιώσιμη λύση στο μεγάλο πρόβλημα του Ασφαλιστικού, αλλά και για να χρησιμοποιήσουμε το πρότυπο του γόνιμου διαλόγου για να συνεχίσουμε με όλα τα μεγάλα ζητήματα, όπως η απασχόληση, η ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα. Προυπόθεση για όλα αυτά είναι η κοινή βούληση, το κοινό όραμα που μας δείχνει τον δρόμο της συνεργασίας, όχι για να αντιμετωπίσουμε κάποια εθνική απειλή, αλλά για να εκμεταλλευθούμε την ιστορική ευκαιρία προόδου και ανάπτυξης της Χώρας. ♦

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔ. 225/1988/ΚΔΑ

IMPRIMÉ FERMÉ - SOUS PERMIS N° 225/1988 DU CENTRE DE TRI

ΔΕΛΤΙΟ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ
Ξενοφώντος 5, 105 57 - Αθήνα
FEDERATION OF GREEK INDUSTRIES
5, Xenophonos str., 105 57 - ATHENS
e-mail: main@fgl.org.gr
Internet address: www.fgl.org.gr
Εκδότης - Διευθυντής
ΤΑΙΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
Ξενοφώντος 5, 105 57 - Αθήνα
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΣΕΒ 323.7325
ΤΕΛΕΣ 210.242
FAX 322.2855
Τηλεγραφία: 888.0288
Υπεύθυνος Τυπογραφίας
ΛΕΟΝΤΑΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΕΧΝΕΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ & ΑΝ
Ενεργειακός & Γραμμοί 48Α
Κολλίδα 176 71
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10